

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ५१५ घ
Title अनघे राघव टिप्पकम्
Author नर-चन्द्र मूर्ति :
Extent ३६ पत्र Age _____
Subject नाटकम्

प्रनर्चराचवटिप्पणम्

५१५

सप्तपरायवकीपक अङ्काः ४६३ ३७ तक

मु.
ना.सी.
१

ॐ स्वस्ति ॐ श्रीगणेशाय नमः ॐ उत्सार्य मत्सरभोतं विवेकालोकसेपदा मुस्मिन्गुणोऽदोषोऽश्व
विविचिन्तेतसचेतसः अस्पष्टिकवेर्विस्तुभक्तत्वात्तलोचनयोरुपास्तिप्रलौति निष्प्रत्यूहमिति नि
विज्ञेयशाभवति एतेनोपास्तिरूपस्य तत्परितकीर्तनस्य निरयायोपरिसमाप्तिमाशास्ते निर्देवहि
राविरितिरस्य सत्वम् इयास्मद्दृश्यत्राविशेषेण दौचास्मद्दृतिवद्भवचने तज्ज्योतिश्च विद्यते ययो
रित्यतिशयेन मन्त्रेषु विस्तुनेत्रयोरविशारीमयत्वात् चक्रवाकशीतेश्च कोरज्योत्स्नायानस्य
च पुगपत्करणमतिशयः हयोरपि कमलमुकुले प्रतिस्वेस्वे कार्ये दर्शयति याभ्यामिति अ
र्थे विशिष्टः परिशृणोत्वो धविदो धः तेन मुग्धामधुरामनोहारिणी श्रीर्यस्य सतया अर्थे वामच
त्तविभागे मुकुलावस्थायां सूर्यविभागस्थितदलप्रतिबंधेन तथा विधनिश्चावश्यभावात् अति
शब्दात्रिशवान्धुवनिद्रायितः दुःखं लोहितादिऽज्यः कषु इत्यनेन वपुषु सर्वमुकुलरूप
तावस्थानादेष्टादपि सर्वदीर्घप्रसृत्यत्वात् अर्थसंक्रचितरूपत्वात् नाभ्येव पल्लवे पुंडरीको
द्गमकारणत्वात् पुंडरीकं सितं भोजमिति शांत्वोपि यतः पुनरपि निःसामान्यमाह मत्वेन प्र
णमति विरमतीति महाकले महाप्रलये महाह्वयेन कलबद्धत्वात् सूचनात्पूर्वं कृतमृष्टेरपि
ब्रह्मणे जगद्यवस्थास्थिति नाभीमार्ग एकमेव नि केतने वा सद्रूपं यस्य पुनः शिल्पी

पूर्वकालंतस्यैव शिलित्वात् प्रतिक्षणं प्रवेशः द्रष्टव्यानां पदार्थानां वदन्ते न केवलं यत्र द्रष्टुं मशक
 त्वात् आत्मभूतं तस्मात् सत्यमेव सत्यं तत्त्वमेव भवति किमधिकं किं साधारः किं स्वर्णा
 कस्य भूतं स्वः प्रभतेर्जगतोऽवस्थितिर्विशिष्टमवस्थानं इत्येवं द्रष्टुं निर्णेतं जगत्त्रिधिर्विस्तृतः प्रल
 येतज्जठरस्थाने जगतामप्याश्रयत्वात् अतएव मध्यावस्थादृशेनायं नाभीमार्गो निवासिनो ब्रह्म
 णः प्रतिक्षणं तत्र प्रवेशः भोभोरिति लवणमुदकं यत्र सलवणोदः लवणसमुद्रः नाम्मुन्नयदेशे
 सुदकशतस्योपदेशः अथ वोयस्थानं पूजामहेतीत्युपस्थानीयाः कर्मप्रवचनीयत्वात्
 तैर्यनीयः सभासुदइति सभामंत्रणं अथ नटो ज्ञाज्जाया मात्रेण कथावस्तु सूचयति कृतश्चिदि
 त्यादि तथा च द्दीपांतरं लेका कलहकंदलोरावणः प्रबंधोविशोपद्रवशमनः वदन्त्योविश्या
 मित्रः अस्त्रातरुत्वात् मध्यदेशीययोधोप्रभवः सुचरितो राम इति अनुग्रहोऽन्यत्र विधिनिमंत्रणे
 ति शार्थनेपथ्यमी अनुज्ञादानं प्रेयनं हेतुमाह प्रीतिरिति नाट्ये कियत्ते सर्वे प्रीतिरेव नाट्ये द्य २७ =
 बलभा विरमप्रबंधाभिनयात्तदयहर्तारं कलहकंदलं सरसप्रबंधाभिमयेन परिभूयतामन
 यामि सूचनायां तस्य स्थानां दृशारथादीनां प्रीतिः वधूः सीतारंगनायकस्य रामस्याप्रिया त
 दयहर्तारवणः किं व्रजेति सूचनया वैदेशिको यो ध्यानिर्गतत्वात् असंप्रपात्रो लक्ष्मणमात्र
 सहायत्वात् ईदृशे वदन् सहायसाधकं मणिप्रियाप्रत्याहरणत्रये भवद्विधानां शिष्टलोकानां
 मिति आराधते न येत्याराधनी यातीति न्यायवर्तिनो रामस्य कथयः सहाया जाताः उन्मारी

गामीतरावणः विभीषणोवापित्यक्तः अपेशानमित्यत्र मृत्तरश्चरित्यकारसमासोत्पन्नस्य तुरुषा-
दित्यनेन निषेधः चेति इति ह्यत्रम् यत्र संदर्भमहत्तोकं ठेपु हारस्वजो लुठेति तस्मै संदर्भो यत्वराम
हृति संवंधः शास्त्राण्येवामृतानि आनंदहेतुत्वात् वानैरुद्गीर्णै रत्तरमूर्तिभिर्वर्णै रूयैः नायको
नेता हारमध्यस्थं च तद्गुणग्रामः नयविनयादिः कांत्यादिश्च उपसंवर्गणं स्वस्य सामीप्येन मील-
ने सख्यदो प्रतिभावंता सख्यदयानां च कंठे संतर्वादिश्च हारा एव स्वजलाश्चात्तरत्रयमौक्तिकत्वा-
द्द्वयपक्षत्रयकाव्यपदतय एव विधीयेति पीडोद्देवादिकस्य तथा वीराणां रामरावणवालिस्वर्ग-
वहनुमत्यायाणां योद्भूत आरंभो यथा संख्येन रावणवधश्चिरञ्चेदरावणयराजयसेत वंधं समु-
द्रतरणप्रायलोकोत्तरार्थप्रवृत्तिस्तेन गंभीरमितरजनडुरवगाहं उदात्तलोकोत्तरं वस्तु यस्य त-
स्मै कवित्वावतारेति यथानयथावतरणे तीर्थं भवति तथा कवित्वस्य मर्त्यलोके वतारणाय वा-
ल्मीकिलीर्थं अथ च किमित्यव्युपगमार्थमावेदमव्ययं साधारणैव साधारणी प्रज्ञादिभ्य इत्य-
णि उदीप् नेवीमूलधने प्रस्तावाद्वा मायणमिति अथ कथमिति ह्यत्रम् अथि विस्मये कथं वि-
मर्शं तत्रापीति रामप्रबंधेपि अभिप्रेत्यो गं ईदृशं सव्याहौ महर्षीः महर्षी भवाः इनयौ चेति
यप्रत्यये महर्षी न ता इत्यर्थः गतिशब्दः प्रत्येकं रसादीनां योग्यः गंभीरो तोयार्थः मधुरो माधुर-
्यप्रकृतः उद्धारः प्रसरणं यासां ताः स्फूर्तियोगं धवधाः धीरो दातव्यं नायकस्य ये गुणा गंभीर्य-
स्यैर्वा दयः तस्मै तत्र उत्कृष्टः उत्तमात्सर्कषेतरस्य एवं विधोरसः प्रबंधाभिधेयस्य कौशिकारो

मनादिगणवधोतस्य वीजमुत्पत्तिकारणं गिरः कर्मतापत्रानिष्पादितवान् प्राचीतमेवेवा
ल्मीकीये प्रभृतकविभिर्वर्णितमपि प्रयोत्पमाणो न सा यथा भवति सहस्रणो न भवति य.
दीतिवत् सर्वकविनिबद्धतेन यदि रामचरितं त्यजेति अत्यस्तजगत्प्राप्यावेतो रामस्य गुणा
स्तावद्भिर्नेतृतेतत्कवय आत्मन उपकारं कथं करिष्येति ननु नायकांतरचरितवर्णनेनापि
यशः परमानंदादिसंपत्त्या तत्स्वात्मानं उपकरिष्यतीत्यत आह तत्तद्गुणेति प्रसिद्धानयविनया
दयो ये भीरोदात्तनायका गुणाः तेषां गारिष्ठा गौरवेण गंभीरं मधुरं बद्धं माधुर्यादिगुणयुक्तं
स्फुरत्प्रकाशमानं वाग्दलसारस्वतं ज्योतिर्येषां तथा तथोदात्तगुणा वर्णनेन कवीनां वाग्दल
लासाभावेन स्वोपकारत्वेषां न स्यादिति भावः स्वात्मानमित्यत्र स्वशब्दः स्वकीयार्थः परमा
त्मानं व्यवच्छिन्नं इत्यक्रममाण इति प्रबंधमारभमाणः प्रोपादारेभ इत्यात्मनेपदं स्वनिर्भा
सं निर्भासः प्रकाशः तदपि प्रांतरेणामयोर्दीर्घतरं याचित्विह तं सुखचतुष्टयस्य कंठः स
एव श्रेणाटकं चतुष्टयं सुखचतुष्टयस्यापि मार्गीणां तत्र श्लेषात्रवकीडनशीलमेतेन ब्रह्म
त्ववासित्वात्पावनत्वमुक्तं अतएव एवं वाचमुपश्लोकि तवान् इत्युक्तं चतुष्टये तदधिष्ठा
तृदेवतायाः संभवात् देवतात्वादेव नित्यं प्रगल्भवाचाला ऐतन्नानास्य तत्र पत्वमुक्तं उप
तिष्ठ इति देवता चेत्यनेनाचार्यामात्मनेपदम् तत्राह गितिह तं प्रशस्तिप्रशंसातया सौर
भ्यै ह्यतोत्कर्षः तेन निर्भराणि चितानि वाल्मीकिवचः रूपनिधानेन तत्तत्परमत्वे सख

मु.
नारी
३

ग्राह्यत्वादिकं व्यज्यते दिजेति ह्यत्रम् उक्तं उक्तंः पिशा मुः पयविका सादिना प्रियकरः संक
पालीकृतः कोटीकृतः विप्रैश्चाविद्यः पयविका सेन निरयामे मधुक शकषणात् दिनक।
रोविष्ठा मित्रः किरणोत्तरस्तद्वचः समूहः पयकोशोदशरथः मधुकशराम इति सूचना विष्ठा
मित्रोदशरथोत्तं गादाममाकर्षणं यशोविको सेन योजयति रावणादिदृष्टराक्षसं धात
धंसेन प्रकाशादिकं जनयन् विष्ठा प्रियकारकः कमल योनि जन्म नो वसिष्ठ स्यात्तनादाप्र
मात्रस्य वसिष्ठस्य वाविके सेदिष्टवाक वाच इकज्जित्यनेनेकण नाम देवानी तमेव वसिष्ठानुशा
सनमुद्गिरति मधुकैटभेति ह्यत्रम् सगोदो मधुकैटभोदैत्याविति भावः अथ च प्रतिगंधिमोस
मपि वेशवारादिसंस्कृतमेव भोगां हे स्यात् तस्येति ह्यत्रे गर्भत्रये बालकं गुरुर्वसिष्ठः तारा मैत्र
कंस्वरसमयप्रीतिः अश्विनी भरणी कृत्तिका दीनां ह्यश्वरान्निष्ठागादियोनयो ज्योतिः शास्त्रे प्र
सिद्धाः अश्वीदीनां च परस्परं मित्रत्वं तत्र तत्र ज्ञातानामपि मनुष्याणां मैत्रं भवति तत्र दृश्यमा
न कारणं तरेण तारकाभिर्जन्मनस्तत्रैव कृतमित्याशयेन तदेव चोपजीव्यलोको निष्कारण
सेवने त्रताराप्रीतिरमपि तारा मैत्रकमुच्यते समहीति मदीय हृदयस्य हि गजवत्प्रसन्नरादी
द्विया आराणां प्रीतिभावतः प्रोच्यन्ति निनिशादि तल्या गुरुवचनप्रवणत्वात्सायैव हृदयमिदं
यांतरेभ्यो निषिद्धं तन्मुच्यतामपरः प्रसंगः गुरुनिर्देश एवावसिष्ठः प्रोच्यतामिति भावः का
रिका स्वल्पा तरावह्यं स्मारयति भवतः स्मर्तव्यो तेनोपदिशति इति मिति ह्यत्रम् इति मा

सीनैः स्वयमनेवामोत्रविशेषेण वदन्त्यादौ हवनम् इष्टमूर्धस्यैकालिगंतरमुत्तमं त्रविशेषेण
 वदन्त्यादौ हवत्तेयः तमेकमुच्चाद्ययणादि धर्मशास्त्रः इदं शास्त्रः प्रत्येकं संबधनीयः अर्थ
 वशात्तल्लिङ्गता एव शेषकरणे पुनः केवमनेनैकं च वेति क्रीवस्य शेषः अस्मदिति वृत्तम् तेन
 सिद्धयज्जानो यत्तकारिणः शोभनो राजा स्यात्तलीति राजन्वर्ती वत्तप्रत्ययः राजन्वासराज्ञी
 तिसाधुः मुरुधती वसिष्ठनारी वसिष्ठोपदेशादद्यममप्रतिष्ठास्य दीभूतत्वान्मदेशस्यामुक्त
 र्धइत्यर्थः सहजेति मुर्ययुष्मद्वेश्याः सूर्यादय इत्यर्थः तादृशाये देवमान्याः सर्वं शोकोक्ता
 मूर्यवयं च वसिष्ठपादा इति भावः शरीत्रिणात् उज्वलीकृतो निस्तुषी नीरजस्तः ततो न जास
 मासः यथा शरीत्रिणा संस्कारं विनापि कुमुदसमुदायेविकासयेत तथा शीलाभ्यास संस्कार
 रं विनापि मूर्यतादृशं यशोविकासितवेत इति भावः एवं नृपप्रकाशिते गौरवातिशयोक्त्य
 परिरुत्य गुरवेण्यवत्तं परिहरति स पुनरिति मूर्यता वन्महामहिमान एव परं सोपि द्वितीयो ब्र
 ह्मान पुनर्मुनिमात्रतस्य पुराणे भविष्यद्वल्ग्वेनोक्तत्वात् महिमान एव परं सोपि द्वितीयो ब्र
 ह्मण्यप्यत एवेति भावः एतदेव विद्वत्पदार्थं धार्मिकाणां कर्तव्यं सगरस्याश्वमेधः तत्तनया
 नारुततरगा कर्षणाद्यं एष्टीदारणं तेषां कपिलेन भस्मीकृतानां पावनार्थं भगीरथेन स्वः
 सिंधोरवतरणमेवेतैषां सर्वस्वरितानां गंगायताकाश्रयाः स्वरिताभिज्ञानत्वेन सर्वोपरि
 वर्तितात् विभवेष्वर्थे एवमनुग्रहशक्तिमाह कौशिकेति वृत्तं सर्वं विशंजनां मवसिष्ठे

सु.
ना ही.
५

शायां श्रुतलो जातो विश्वामित्रं पुरोधाय कृतकृत्यत्वं भूतलः चक्रकोपेन स्वर्गाविवर्तितो तं रा-
लेव स्थितश्चायः कौशिकनामग्रहेण कौशिकागमः सूचितः श्रौतेन वेदोक्तेनार्थादिक्रि-
या यः तेन देहमिति हने यथाशील्यीस्पृष्टे पाषाणो हस्त्यादिभ्यो यदेकैस्तनूकृत्य ब्राह्मणो विप्रश्च
कीर्णवान् यः तत्रियोपितयसा ब्राह्मणो बभूवेति भावः रजसः परः परो रजसः सान्त्विकः य-
रशतादित्वात्साधुः गाधिर्विश्वामित्रजनकः मैत्रावरुणो वसिष्ठः उपतिष्ठमानश्चिन्ति अत्र बालि-
ष्यायामित्यात्मनेपदे अनुरुधेते अनुपगृह्णीति नमदिति हतम् उर्दिनेनृषिः यदा हकालिदा-
सः द्विषां विषयका कृत्यतत्र नाशच उर्दिनमिति स्फुरद्भावरणकमलाभ्यो प्रतियदे स्थाने प्र-
कटिता बाहुलक्ष्मीर्वोत्कर्षरूपा यस्य सः तथा विधेन अथ चलत्तण प्रतियदोक्तयोः प्रतियदो-
क्तस्य ग्रहणमिति धार्मिकत्वादस्य धने विरादिति हने जायं मे दत्तामित्यर्थः प्रसभं हठेन जंघा वि-
यते स जंघालः वेगवान् प्राणंगादौ लश्तिलः सूर्यवंशयः सर्वजो मनुः सुग्रामा इह स्वविजयस-
हकृत्वा विजयसहकारी सह राजभ्यां कृजो पुथेरिति कनिष् सहकृत्वा इयं पीप्लवत्तुषारा-
शीतला संवाटगोष्ठीतद्विषयं कौतुकं मे घलेत्वा पाशोस्त्येन परः सर्वस्यां दिशि जात न दत्तिणा-
पश्चात्सुरमत्पणिरित्याण् लोकनाथेन दशरथेन राता यथा पूर्वा निलान्ने घलेत्वा वधं ते तथा-
दशरथात्साधुगोष्ठी कंठावधत्त इत्यर्थः प्रहृष्टा यं मे घलेत्वा यामं ऊरुं ययः पल्लवाण्युद्भूति-
इत्याहयेति ऊशलकर्मो एव कल्पवल्गुः किं विडम्बिताः सास्त्राज्यलाभहेतवः परिणकास्तेः

किं सलया नित्तया पितृशरणा गोष्ठाभुक्ते राजनकाः संसर्गाः परिणकाराद्यादिप्राप्तयो हि लो
 कप्रणयकसाध्याः त्वदिधगोष्ठास्य हाप्रणयकसाकल्पसाधेत्यर्थः इत्याकोरयत्तमेत्वकः
 राष्ट्रविद्यादित्यनेनाजिसा वैत्वाकेतिसाधुः पंक्तिर्द्वेदसिदशात्तगजातिलत्तत्वा रथायस्य
 सहपरिवारायेत्यत्र नाशिक्षा गोवत्सफलेति निषेधात्तसहशस्त्रस्यसभावः काश्चिदिति ह्यत्र
 काश्चिदित्ययं प्रश्ने श्रुतः यदमिव यदमस्येति श्रुतं व्याख्यातस्मादागतः आगतइत्यणिद्वारा
 देरित्यौकारागमेशौवायदरति सर्वश्रुतीनामित्यर्थः अन्यथा यत्प्राप्तोसीति एकवचनेन विरोध
 स्यात् अतर्वसतिमनसिवर्तते वस्तुमतीभूमिः सर्वैरतिणादिजप्रदेयायत्रसातथा सप्ततं
 त्रयांगः अस्य स्वाधीनसर्वसिद्धित्वादेतत्कारणत्रया संभवमाशंक्याह किंवेति ईदृशस्तदाग
 मनत्रयोविवर्तः परिणामः जनेति ह्यत्रम् संत्वमेराजानइत्यपरेर्थः पालनात्किल पतयोभवं
 तिरिशोचत्वयैव पालनात्तेषां निजांगमात्रे कृद्वित्त्वमेव तत्र वास्तव्यात्वात् वस्तुनोभिधेयादाग
 तावास्तव्यार्थप्रकाशती दर्तेदाभयेति ह्यत्रम् ह्यत्र ईदृस्याभयविश्रमोयेन सचासावश्रुतो विस्म
 येह त्रयेभुजासंभारोवाहोः प्रष्टिमातेन गेभीरया कलितमध्ययात्त्वहृत्प्रात्त्वद्यापोरणात्
 यैवेदस्य सखीकृतत्वात् उपेहतातेषामाश्रयात्वालेनोत्तरेण श्रुतेतं शेषा हिरेव यत्रत्यं शयने
 तस्यांतमं येतत्रपारेमयेषावेत्यनेनाद्ययीभावः समस्यावेति समस्येकवचनस्यामादेशः
 भद्रेण सुखेन चिंतातमेहि विस्मोद्यासा नाशुस्तत्वादसौ रभाश्रयवनभोजिनोभुजंगस्य श्रणा

सु.
ना सी
थ

भावेन शयनीयस्य पदत्वा त्रिमोत्रत्वेन ननु विनियोगादिति भावः सखेलहेत्यादि सुवर्णना
हेलहेत्यादि सुनिवचनानुहत्यायेति स्म तेनेन सह सुभमि शत्रुमभि सुभमि तगासी सुभमि जीणः
शत्रुम्यतिगता सुभमि शरीनश्रेयनेनेनः नामीनमप्रयाने सोत्प्राशेति धनुः पांडित्यविस्मर
एनेत्रविलोपयुपयोऽपहासः तेन यदीदृशं सत्तेनेन सह त्रैलोक्येति ह्यत्र लघुकः प्रतिभूः सं
कलेपीनतां गतेयन्मां सतेन सर्वो गं व्यासुवंतीतीदृशो यावत्पक्षकारिवर्तास्ता सोसमुल्ला
सः तन्मध्यपतिता नोनेत्राणां विलोपयवभूतश्रमहता कष्टेन वर्तते तत्र येवनिर्भयीकृतत्वादि
शोधनुः श्रमहीनो हविषापीनश्रकृत इति भावः सर्वो गं व्यासुवंतीति सर्वो गीनाः सर्वोदेः
पश्यंगेत्यादि ननेः भूकश्यप इति दशरथस्याख्या स्वधर्मादेव सभा त्वय्यर्धमनेति ह्यत्र मू स्व
सत्रिधावेवमर्त्यविक्रमोत्कीर्तनमिंद्रस्य मत्सरे हेतुः स्वविक्रमोत्कीर्तनजनितेन च त्वद्द्वार
रोमांचेन कटक रूपेण विद्वानियानि सहसा तवामभुजलोचनानि श्रुत उद्भूतस्त्राणीतैः स्तो
कनेत्रवाघोद्गमे सकलनेत्राणामपि वाघोद्गमात् वाघस्य चानेदेय्यनुभवात् आनेदेस्तु त्व
दनुहत्या नदवदभिनयति न तत्तस्यासौ पारमार्थिकः तस्यांतमंस्तरत्वात् किन्नरगणोद्गीतैः
भवद्विक्रमैर्हेतुभिरुन्मीलघोभवदीयदक्षिणभुजा रोमांचः तेन विद्वान्यत एवोत्तरदोष्याणि
च तादृशैर्विलोचनेन गनंदमभिनयतीति संवेधः मां विनायींद्रः स्वयं शत्रुतय समर्थ इति दर्शय
ति एतस्मै इति ह्यत्र जेभारयदेशय कस्ति एतेषु दृशालमात्मानं कोत्तापयेन्न कोपीत्यर्थः प्र

काशनस्येयेत्यात्मनेपदं जंभारयइतिद्रुस्याशयाप्रयोज्यइतिसंप्रदानता एषशकःकोयेन
 क्तभवद्विरसिभिरवेदिषामाग्नेदेवतमसंस्वकार आग्नेयमसंस्विनापिकोयारुणाभिर्हृष्टि
 भिः हृष्टिमात्रपवास्याशत्रवः प्रलीनाइत्यर्थः संहजोयमितिहृतम ज्ञायापालनंसाहचर्या
 लक्षणायाप्रभावेवातेयेतोनिर्विघ्नलक्ष्मीकोजातः प्रशस्तिःप्रशंसा तवकीदृशीनूतनान
 काविदेवासूर्यवेशजातानोप्रशस्तिः प्रशोमर्वेषामप्येवंविधत्वात् एतदेवाह इत्याह्वणा
 मिति इन्द्रश्चियोहिविघ्नेस्त्वर्धूकपोलानांयत्रभंगीमकरीभेगः स्यात्विघ्नाभावेतमकरीणा
 मक्षतत्वेतासांयशुद्रयत्वात्पशुपाल्येतिर्वाणारः उक्तिःप्रत्युक्तिश्चयस्यांक्रियायांसोक्ति
 प्रत्युक्तिकाकथा मशूरव्यंसकादित्वात्साधुः प्राप्तोतावन्नवेवस्वयत्तस्यापनानांमत्त्वद
 नुगमनमपीत्यपरेर्थः अथाश्रुतनिधित्वमेवप्रकटयति आसोत्कंपेतिवृत्ते प्राचीं प्राक्
 नीमिंद्रस्यदीनोक्तयएव नूतनसृष्टिकारणाविघ्नोजातः नष्टनरसामर्थ्यमितिभावः जवा
 दितिहृतं अपव्यस्तःपश्चात्पतितः मंदैः स्वभावादलसगतिभि रथोवाहनमपरिश्रान्तहेस
 संचरणाद्वद्वचनेनियन्तामोनिवारयामः श्रुतिपततिश्रुतिक्रामति यदियमिति तवा
 गमनेयास्तुप्रापसंभावनाहमपिकदाचिन्मुनिप्रयोजनक्षमोस्मीत्येवंवृणावस्यांयोतिप्रसंगः
 कार्यमेवमयातत्प्रयोजनमित्येवंदृश्यः सपवप्रेक्षणकेतप्रमोदात्रतकीसनोहृतिस्तदा।

मु.
ना
दी.
६
६

देशं वाञ्छति त्वरागमनप्रयोजनविकीर्षयामनस्तदादेशमयेतत्तत्ततिभावः निर्मुक्तोर्तिहत्त
म् निर्मुक्तो मुक्तकंचुकः प्रचलैर्द्रूपो यो मुक्तस्तेन समंतात्तत्तत्तत्तोभो यस्य स तथा मुक्त
पदे कलारोपणद्वयलपदे दलत्कालयोश्च मुक्तं कस्तस्य ज्ञेयः कलाविच्छेदस्थानतद्व
होरेः यथासयः कृत्वा हिरदरदनञ्चेदगौरस्य तस्येति उपमानत्रयेन चाननेत्रिभुवनेपि
यशसामत्तुज्ज्वलत्वमुक्तं अतएवोपमानान्यपि सातिशयान्यत्र दत्तानि सकंचुकस्य नागरा
जस्य रजःप्रभृतिपिहितस्य दीराञ्चेर्बहिः कलंकमलिनस्य शशिमंडलस्य च तथा विधौ ज्वल्य
भावात् फलत्रित्यात्मनपदस्थानित्यत्वात् पुनरिदानीमिति सत्यपि यशसितदानोपि
तव्यामिति वृत्तावेनोपदिशति यश इति वृत्तम् एवं नाम ज्योत्स्नाभोत्पालिहेतीत्यर्थः
अतएव जिह्वा दत्तत्वहानिः अनेन सार्धं वृत्तेन कांतगुणसद्भावः पुनस्तदर्जनोपदेशः
श्रोतः अथ भीमगुणसद्भावमप्याह अपीति अपि समुच्चये त्वत्तेजसादिशामुत्तेजित
त्वात्तमः शमाय रविर्योऽग्निभास्यति न किंतु दिशां संततया वाक्कृतं चिरंतनसौ हार्दपा
लयति सौ हार्दपालनं महतां स्वभावः एवं प्रतापरहिततत्तेरपि तव रामेणाश्रमार
त्ताकार्यं तु यद्विदिशति किंतु कतिपयशब्दस्य निर्धारितसंख्याशाब्दत्वमभिसम्यतत्स
र्वस्य रात्रिशाब्दस्य संख्यातैकेत्यादिना न समासांतः वितानेयत्वे भवं भवेताने अस्माकं

दीक्षितत्वेन दृष्टनिग्रहानधिकारादनाथं सदाश्रमपदं रासभद्रेण सनाथं कार्यमिति
भावः मध्येकत्वेति ह्यत्रम् समुद्रो हि स्वजलैरेव तोणी प्रीणाति परमंतरे लमेवं क
रोति मध्यस्थव्ययं मध्येयदेनिर्वचन इत्यनेन गति संज्ञता कृति को सत्पुरुष इति समा
सेक योपि मध्येकत्वेति रूपम् इंदु गीति स्वयमुपकृवंता मय्यास्मिन्पशः समारोप
णपरः स्वभावः सर्वेषां परोपकारिणामिति भावः तेन त्वमित्येकत्वेन विरोधः दृष्ट
इति ह्यत्रम् यः सेवयैव तस्यः प्राणार्थमानेषु व्याभिचरति सधर्मविजयी यो द्वयोः प्रा
तः अन्यत्र न व्याभिचरति सलोभविजयी योऽर्थमानप्राणापहारेण महीमभिलषति
सोऽसुरविजयी तत्र मम मध्यमजघन्यभेदाद्विविधं राजा तत्र शक्रः प्रत्यक्षमेव जघन्यवि
जयी दृष्टुस्तस्य तथैव दैत्यविजयात् बलीयसा इव लघु सनं मात्स्यो न्यायः संप्रति ते
प्रतिपादयति यथा येन प्रकारेण वरुणस्पदं इतीति रस्ति अत्र तवावधार्यस्यैव कर्म
त्वं पाताले नागराजात्सर्पाणां शशमयमस्येव राजसर्पस्य सर्पभोजित्वात् ततः स्वर्ग
वारिधिपातालानि कृत्वा मिदृशानि भूमिः पुनरस्मादिधमुनि सकृत्तैर्भवता धर्मविज

१ मु.
ना.
दी.
३

पिनायवस्थापितसकलउर्बलेनस्वपरचक्रभयंचरत्ततासस्वामिकावभूवेति कथ्य
मितिशोकशल्पोद्दारेशीलंस्वभावस्तेनशीतलासनोनिर्वापकत्वात् अंकःकलको
गतिकृपायः कूर्मेतिवृत्तम् गोत्रंऊलंशावशब्देनैवतवाचीगोत्रावाणाः ऊलाच
लाः एकासभिन्नाधुरंभुवोभारंवहतीत्येकधुरीणः अथकादेरितीनः कूर्मादिभिः
सहरचुवंशोपिभूभारधारीविगीतोवचनीयतायुक्तः अथदशरथमनः पुत्रप्रस्थान
दोलायितपुत्रराप्रदानादेवावगम्यसस्मितमार ममकारइतिमेमतिषष्ठंतप्रतिरूप
कमवयं ममेतिकरणंममकारः कथ्येतिवृत्ते व्यंशंअमंचअवणाः सदेतेऊंडलंत
कपोलमंडलंतस्यैवशोभाहेतुत्वात् अथकौशीकशंकायनोदायप्रत्पुत्ररादानमन्य
यासमर्थयतेभगवानिति दीरकंठः शीघ्रः अथवाकृतास्त्रइति उन्नरंनिराचये स
खेतत्रेति मैत्रावरुणंवसिष्ठंपुरोधायपुरोहितंकृत्वावस्मब्रतंप्रथमाश्रममौंजीबंध-
नादि कृशाश्वोनामशंभुनाकृतप्रसोदोधनुर्वैदोदिभूतोब्रह्मर्षिः आयतंते आयताभ
वंति प्रस्माभिर्विधेयाश्रमः राजभीजीराजवंश्यइत्यर्थः अभिधानविंताश्रमः परिवत्सरा

अलं चेत्तद्विशेषितं नो रमयि निरस्येति अलमिति यो अर्थो वीर्यनेनादिः शब्दस्यैव स इ
 त्पादेशः तल्लिनाल्लोलादिदेवतमसं चकार अथैयमसं विनापिको पादुणाभिहृष्टिभिः हाष्ट
 मत्रयवास्पशब्दः प्रलीना इत्यर्थः संवतो यन्मिति हते छायापालनसमर्थव्याल्लोलाणां प्रभा
 वो वातये... निर्विघ्नलक्ष्मीको जातः प्रशस्तिः प्रशंसा तव कीदृशी नूतनानकादिदेवा सूर्यवे
 शजातानां सर्वेषामप्येवं विधत्वात् यतदेवो मय केत्यर्थः उत्तरोत्तरं प्रसूतरे प्ररयितमिति हते
 द्रुतमिष्टं चेत्तदेवं संदिशता ध्यानं हृष्टमिदमेव तात्पर्यतः संदिष्टं दृष्टं कौशिको गमार्थो गृह्यग
 तः शर्मा कामः कर्तव्य इति ध्यानेति हते कालविप्रकर्षोतीतानागतत्वं अक्षविप्रकर्ष इन्द्रिय
 संबंधायोग्यदेशावस्थानतो ध्यानमपि दृष्टिपाते नाशितो ये सांख्यार्थानां ते तथा अतीता
 नागतस्येन्द्रिया संबंधस्य च ध्यानं हृष्टा मुनिभिर्तायमानत्वात् अतएव तन्मतिः सर्वपथी
 ना सर्वानतींद्रियादीन् यथो मार्गान् व्याप्नोतीति सर्वपथीना सर्वादेः पथ्यंगेत्यनेन त्वः त्व
 एनः क्रमतेन क्वचित्प्रतिहृत्य ते हति सर्गतायन इत्यात्मनेपदम् क्रियाणां मिति हतम्
 प्रस्तावात् क्रियाणां वैदिकानां न तत्कृतक मणो दशरथमर्थिकत्पद्मं न तत्सज्जमात्रमुप
 स्थायस्वयमुपगतस्य न तत्परहारेण मुनौ न तत्जनमात्रे तत्रापि विद्यामित्रे नूतनतत्सहितमे
 गृह्यतत्तमागादेव तत्पुंसो लेशस्य कष्टात्रतत्प्रभृतस्य नाशितविघ्नभयेन तत्तदुपेक्षाणां सं
 जातविघ्नैर्यस्य प्रवृत्तेन त्वेव मेव स्थित इति प्रत्येकं व्यंग्यं एवैवमतिरबुक्तलस्य नामापिकारः

मु.
ना टी.
८

स्त्रीयादित्यर्थः त्वेवेदितिसत्तम् नोस्माकं रघुजलजातानामित्यर्थः ततो स इत्यनेन नवाभिचारः
सत्संतानश्चेत्येव संभाष्यते ततो स्मद्वशाज्जायवपतय इति हिते रत्नवृत्तत्वमिति भावः ऋषेः
त्यामंत्रेण न रामस्य लक्ष्मणसाहचर्याभिज्ञो भवसीति धनंति उज्जिहीति सुराधीशोतिष्ठते य
श्चरितं यस्यापदानं योराणीकया कथितवती सोऽपि विश्वामित्रोस्माभिः परिचरिष्यत इति वक्ष्य
मानेन संबंधः इति हेतुवच्यं संप्रदाये यश्चरितमेव सुराधीशोत्यादिनां प्रयचितं पुराणीः संगोऽहो
कृतत्वात् ब्रह्माणो ब्रह्मरूपत्वात् भुवनापि तरः सृष्टिकरणे निष्कृत्वात् ते च सप्तसाखाः प्र
कृता इति कोपफलं ज्योतिशास्त्रे ग्रहादीनां चरणवीथीत्रिधा उत्तरामध्ये सादाक्षिणा चेति तत्रै
कैका पुनरुत्तरामध्ये सादाक्षिणा चेति त्रिभेदैरेव न वदीययः तत्र न वसी सर्वेति सा दाक्षिणा च त
स्माद्वैश्वानरयथा वहिः स्थितत्वेन स्वर्गप्रवेशो निषिद्धः ततः परं स्वर्गमार्गो भावात् एतावता
यज्ञोशभासितमपितेषां निरस्तं योराणीयं चरितमिति पाठस्तु लिपिभ्रमात् यच्च ह्यमंतरेण सोपी
त्यनेन संबंधानुपपत्तेः अयमयमित्यसकृतं संभ्रम इत्यनेनोदितं भयंकराः भवन्ति मेघेषु कृज
इत्यनेन खः ततश्चाप भयंकरीरिति पाठे कुर्वन्तीत्येवंशीलाहेतुतत्कीलानलोसेत्यनेन दृश्यः
तत्र यशोविभागात् नवा रिवत्कंदेत इत्येतावता सूत्रप्रतीकेन भयंशो मांतः यथा तीर्थं करीत्य
उदित्वा दुःशीघ्रं प्रशमयत्तदशनात्कोपो विस्मये हेतुः अथवा स्थितं वास्तवमेव संभाष्यते कोम
लमधुरशीतलामहोषधयोपि ज्वलन्ति ऋषिरिति तमोऽणानुभावाज्जलित इत्यर्थः अविशयः।

८

नामेदेच्छेदः नर्कुरापरत्राम यदिफुनरौ ततोभोजजलापुरुनर्कटकं वनेतिहमे इरवगारहत्वा
देवगंभीरंविनीयतेविस्मयमुत्पादयति पुराकिलकौशिकःशक्तिः शक्रप्रहिताभिल्लपो
विद्यातिनीभिरप्सरोभिस्सहविहरन् सुराणांप्रणामात्प्रसन्न इतितात्पर्यम् अथचरोविषा
तमः शमेयातिपवंविधान्यस्यचेष्टिताशिराणांतिकथयंतियौराणिका इतिशेषः ब्रह्मेति
वृत्ते विभांडकसतस्यऋष्यशृंगस्यमुनेश्चतथाविभक्तेनचरुणादशरथसतोत्पत्तिरिति च
रुक्मंत्रसंस्कृतः पाकविशेषः सचपरब्रह्मतेजसःपरिणामः तत्रविस्मोरनुप्रवेशान्नस्यरामा
दिद्रुपेणचतथादेहसंबंधः नकेवलमितिऋष्यशृंगेनविस्मोचरुमध्यावतारितेस्वब्राह्मण्यम
दिमप्रकाशनात्रिजपिताविभांडकरोमादिस्ततसंपादनाश्चदशरथोद्भावपिपुत्रिणाधुरिकृतौ
यशतिवृत्तम् पुरोहितवतः पुरोहितं कृतवतः वैनायिकाविनयः प्रयोजनंयासो प्रयोजनमिती
पुष्पाहृषोभवाहृषासुनयः संचलंपर्यंतः लक्षणयापर्यंतवर्तीत्यर्थः इतिसंबधयोतनेनस्व
स्वमित्रायततोधनतियेरामादयइत्याकवः इत्याकरोपत्यानिगष्टतत्रियेत्यज ब्रह्मस्रियामि
त्यस्यलुक सावित्रौसवितरपत्यसूर्यवंशजातत्वात् वसिष्ठेतिवृत्तम् अथदयः प्रयोजनमस्या
याभ्युदयिकौडस्यजलेनगाढगजबंधनभूमिद्रुपेष्ठीकुचप्रमेमयः सत्रपिचतस्रभिःकला
भिस्साकल्पेनैवविस्मयंरुहेवर्तेतदिदानींतभ्युदयेतयासिचधौरेयावसिष्ठमंत्राश्चेलानीमेवफ
लितास्तेष्विति त्वेतास्ता इतिवृत्तम् छंदोनिबद्धमात्राभवः ताः कथमपिब्रह्मर्षीणांविस्मृताः

संभानात्माविंडोरिति नात्यविद्रिक्तायतेहीताप्रवेशस्यैवोन्नरोके प्रयेचनात् गोष्ठीसल्लापः परि.
सदासाधयगञ्जनमित्यादि क्वचिदिति हतं क्वचिदुयोरेकवाक्यतायथाऽऽखिते रामेवयम
पिडः खिताः साखिते वासाखिनोभवामः तथाविष्णामित्रीपि अस्माद्विद्योगऽऽखिते रामेऽऽखी
अद्भुतप्रदेशदर्शनसाखिते साखीभविष्यतीति भावः वयं चेति इयं दशरथेन मन्त्राभेदमध्यवस्य
तो वामदेवस्योक्तिः कट्याग्रहप्रकोष्ठः तस्याविभागः दृश्यदेशः ततो ललाणया विभिन्नतापि
कट्याविभागः ईदृशो हि रामस्याचारचारुत्वम् येनास्माकं कौशिकस्य च न कोपि भेदो भवि
ष्यति कौशिकोपि वयमिव भविष्यतीत्यर्थः यद्द्वारामे प्रति कौशिको वयमिव जातस्तदा का
स्माद्विद्योगातिङः खिरामस्येति भावः पूर्वमपरिचितोपि कौशिकः कथं रामे वयमिव स्त्रिग्यो भ
विष्यतीत्याशङ्क्याह यदिदोः यश्चंद्रस्य त्वसनेत्येतीयते उदये च वृद्धौ वारिधिवर्धते तत्र
तावदयेव त्वमान उपाधिर्जागर्ति जने जनेन किययाः कर्ता चंद्रस्तस्य कृतिर्जनेन कः कार
णतश्चावः प्रकृतिता जनकत्वमित्यर्थः चंद्रजनको हि समुद्रस्ततः पुत्रस्य त्वयेतीयते वृद्धौ
वर्धते इत्येवं समुद्रस्य चंद्रावुगमने जनकत्वसंबन्ध उपाधिः यत्र चंद्रे स्तंगच्छति अस्तंगच्छति
स्नाने स्नायति उदये विकस्ये च विकसति प्रयकः संबन्धो न कोपीत्यर्थः कृतस्तर्हि स्नानादि
कासाभ्यां कुमुदं चंद्रमनुकरोतीत्याह विशुद्धा इत्यादि अनीभसंयि निरभि प्रायस्त्रेहवतो भ
वंति न त्वसंबन्धमनासि कृत्येत्यर्थः अस्माकं समुद्रप्राणाणां यश्चंद्रतत्त्व रामस्त्रेहः स जनक

शु.
नारी.
१०

त्वसंबंधसोपाधिकः परं यथाविशुद्धस्य कैरेव स्युद्धे चंद्रे निरुपाधित्वे हस्तयारामे कौशिकः।
स्यापि भविष्यतीति भावः अमुमेवार्थे दशरथोपि समर्थयते रत्नाकरेति हते रत्नाकरेन तत्क
श्चिद्विद्वद्वायः संशने सहस्रवर्गः किं कथ्यते निर्वचनीयगुणो न तानि गुणान्तेन लज्जाकर
तिभावः कश्चादात्मतेति परं किंतैः योग्या अपि बंधव्यपदेशो निमित्तं न जाता इह पुनर्वंधुत्वे वि
तनीयमस्य देवजनकत्वात्सहजादा परंतत्वे तत्त्वान्तरे स्वर्णविशेषे येनेदः ऊमुदवंधुरिति व्या
पदिश्यते यदि विजातीयेन वंधुव्यपदेशो लभ्यते तर्हि रत्नाकरवंधुरमृतवंधुरिति प्रसिद्धः स्या
त् न च तत्संबंधोपि द्वारिद्यानिर्गुणत्वादित्यादिना लज्जाकरः परंत ऊमुदाना मन्मत्किमपि स्वर्णपेये
न चंद्रस्य वंधुत्वमेवामेकत्वमेव प्रसिद्धमित्यर्थः अहं स मुद्रवायः अमृतादिवाया अभरतात
यः परं ऊमुदस्यानीयस्य विश्वामित्रस्य रामेण सह निरुपाधिवंधुसंबंधो भविष्यतीति इति
श्रीमल्लधारि शिष्यनरचेदस्मिन्कृते न चराचवनाटकदिप्यके प्रथमोक्तः समाप्तः ॥ यजमा
नः विश्वामित्रः तम इति हते पीयेते प्रसंगे गतवयासि अस्तापत्रे पीषवपुषि संधौ शौचलि
यातो दावादेरपि प्रथमं भूमः समुन्मिषति अथ च हृदये यत्नो तत्पयो मलिनाचारैः व्युत्थित
इत्युक्तिः अंतःशल्पमिति अथ स्कोतमणिना ग्रहितं लोहशल्पे निस्सरति अथ च त्वजेनाद
येरुदयांतुः खनिः सरति जाता इति यत्ना इलं मुनाद्याः कंदभेदः अंजुरयेतीति अंजुर
वती ऊर्वेतीति एणवितद्धि ते यस्वर इत्यनेन पुंवभावः विन्मतीति सत्रलोपः जीवातवा

१०

जीव नौषधानि वि का सेन पुन जीवनात् लुताते त वि ताने को किलाला पुटम् दिगीति हने
 दिष्टं उल्पा मुक्तानि लक्षण यो यरित न देशाः तत्रालं करणाय पद्मरागरत्नां ऊरविः सर्व
 दिशा मुपरिशोभा हे गभ इवा चरति कर्तुः क्यपितलोपेते च गभितः तत्र भूणवदंत हि ते यो न्य
 र्थः प्रातर्वदि हंदायमाने भं गै मुखरेण यमवने न मनोत्तास्त शकिकाः सुख सम ए छति सु
 स्नातादिभ्यः एज्जतीती कण मौख प्रसमिकं वनी द्रुस्ववने प्राचीति हने विभ्रमाविलासास्त
 दर्शकणीका कणी भरण कणी ललाटकन संवर्तिका नवदल इदमभोजं स्वल्पविकास
 मपित हि रेफणा हे प्रथमिकया मिलितानि निर्गच्छता मधुकरनिकरस्या दोषातिशया उ प्रा
 बल्येन विकसति उम्वरेते प्राकामंति उद्वारः सकर्मकादित्यात्मने पदे प्रत्यासत्रेति हने
 यत इतो स्यादिति तेजः कणा व्योम व्यामुवति तन्मन्ये सप्रतिरविस्तलोलालित उदेष्टति
 उल्लिख्यमाने रक्ते वस्तु निरुक्ता रेणवः परिस्पृशति यावदित्यव्ययं भविष्य दर्शयौतकं तत उ
 दय इत्यत्र पुण्यावतो वर्तमाने न नवतमाना प्रागेव प्राचीने अदिकिस्त्रया बोचतीनः त
 कुध्रमयेत दे कस्तदाणोपकरण ताभ्यामुन्मज्जो लोखने राज्ञ इती भवत सर्वे विश्वक मणा
 सूर्यपत्न्या रत्ना देव्या व्यायाः सुखावलोकना ये कियते जोयन यनाय भ्रममाराण्य रविकुलि
 लित इति विज्ञायमानो वितन्यमानः सेयं पुरेति दीर्घतपसो गौतमस्येन्द्रियदौर्बल्ये दौः शी
 ल्ये विवर्तमाने शीला प्रविकाशयेण परिणम्यमाने तेजसा प्रभावे नाथकारा व्याया रूपा तेजसा

मु.
ना ली.
२१
॥

तमोऽप्यस्यापुक्तत्वात् पुराकिलगोतममुनौसमिदर्थेवदिर्गतेशक्रस्तद्व्यपेक्षत्वाच्चस्यंतीस
 फल्यंभेजेततोनिस्मरनौतमेनदृष्टःशामस्ततःशक्रस्यमुक्तौयेततः गौतमीचश्रूयशीलेति
 शास्त्रागमपदस्यर्शंनानुगृहीतेतिपुराविदः विषयापवापरमायेतेनमृगतस्मात्तस्यायत्न
 ज्यलाकाचकचकृतंतस्याहरिणाशक्रेणहरिणत्वमज्यते अणारमाथिकप्यर्थेयारमाथि
 कबुद्धाप्रज्ञेः मुल्यानवत्तत्रजयविविधसुखलाभमात्रेणवत्तुष्टवात्रिहृत्तशाश्रुतसु
 खवाञ्छः दृष्टसुखाभिप्रायान्मुक्तिस्तुमेदिकं आध्यात्मिकत्वादिकण रात्रयइतिरात्र
 दिननोतरीयकत्वादहोरात्राणीत्यर्थः यथादिनेसायदिवधमानेत्यत्रदिनस्यराविनातरी
 यकत्वादहोरात्रतेत्यर्थः यराहण्यतेहनइतिणत्वेनिगुस्येतइत्यर्थः असौयेरगाम्यवस्तुभि
 सहस्येतिपुरातिलोत्रमादर्शनप्रस्तावेनेत्रसहस्रोत्पन्नेरत्राहल्यासंबंधात्प्रागेवनेत्रसहस्र
 भाजनंयुक्तं तथाचमहाभारते तिलोत्रमाध्यायेमहेदस्यापिनेत्राणोपाश्रितः दृष्टतोग्रतो
 रक्तांतानासहस्रं सर्वतोभवेत् सहस्रमवयवायस्यप्रवयवात्तयं लोचनशतस्यसम्प
 सेमूनस्यासामर्थ्यात्सहस्रशब्देनसंबधः उन्मीलित्याचक्षुषीत्याहेतुनामेदार्थेतिदि
 तीया अवस्कंदोधात्री इन्द्रयादेवपितृवैरिणापिचसममैत्रीस्वस्यवास्यकीयस्यवाभ
 वेत् तत्रस्वस्यभयाभावंदर्शयति त्वरीयेतित्वयापिसंध्यामुपामीनेनजलधितदेयोऽमु
 दरेरावणकल्यायानिद्विष्यजलधिप्रदक्षिणोक्तइतिविश्वजयिनोप्यस्मात्रस्वयंभेतव

मित्यर्थः अथ स्वकीयस्यापि भयाभावमाह नापि सामंतेति त्वदीयसामंतविशेषग्रहणो
 ज्ञायाशीघ्रमेव त्वत्सैन्याक्रमनात्प्रथमसामंतोत्तेन च शक्तः समुद्रांतरितत्वात् समुद्रानंतसमुद्रः
 स्यादिति कः लघुः समर्थो यस्य स लघुसमुद्रः शीघ्रं गमनवानिति तत्र साद्रूप्यस्य मैत्री
 करणस्याभावात् दूषणोत्तरमाह किंच सर्वथेयमिति उतेति रथवाहनं एकलयस्योन
 त् दूरस्थे द्वयोः कैलासवासात् धनाधिनाथेन तद्विरिदे साख्योनतूदासीने धनस्येश्वरमित्र
 तेन प्रसिद्धः विपुलांतकस्य न त्वैरिमारणा समर्थस्यैव मित्रप्रत्यनुपकारित्वं यथा पुलस्त्य
 सूत्रोर्थेन तस्य तथा रावणा स्यापि संभाव्यमिति भावः अहो इति भल्लूकशब्दवद्भल्लूकशब्दोपि
 वानरविशेषवाची राजत्रित्यादि संज्ञोपन्यासः परिहास उपांशुविजने तदनुसम्पन्नो ब्रह्म
 नुत्तया उत्तारय इत्यादि वर्णनेन सहस्रशक्तिरेतायां रावणो हत इति वचनात् त्रेतामलः त्रेता
 तृतीयं पुंगवस्य मलः सभटः अणीसरि सो न सहशः अणीत्यर्थेन ज्ञेयं षड्भुक्तलौ प्रतिकूल
 लः कृत्यो वंश्यः कूलस्यापत्यं यैकजावसमासेवेति यः सहस्रकिराणादित्यत्राख्यातं पुण्या
 गइत्यनेन यंचमी अधीयत्रित्यत्र धारी डो कृच्छ्र इति शब्द एव हनुमता सूर्यस्यांतिके पठता
 तदभिमतत्वात् तत्र त्रैलोक्यं प्रति साहाय्यमेव दत्तिणीकृते सवल्लवारी महाभयार्थी भयेति
 राक्षसस्त्रेहो हूतेन भयेनोपजापो विवदनेन विशीर्णो कथमिति नेकेवलं कुरकं मापरिही
 णमित्रधर्मोपि प्रियेति हतं कसौ चालत्याये शरीयेत्यर्थः अथ च कसौ च नापरिचितताया।

शु.
ना दी.
१२

पिप्रियं कर्तुं निजशिरोसिद्धिदत्तं रोमां वितो भवति सलं कायतिरेव नायः तस्य मित्रकार्ये सो
यमन्तमेवेति भावः विलसति न वस्त्रे वसूधसु कृतेषु शोभनात्तु येन ते मूर्धानो नवीनाः कृताः
दशमेतत्तदवस्थमेव स्थितमतोपि न वापि मूर्धानः स्ववीरसौत्कर्षणसभगाः संतो दशमे
मूर्धानं छेदन्त्या लज्जितेन शून्यव्यापारे किमपि दृश्यः सावत्तं न किंचिदयामिति अवलो
कितवन्तः इत्यर्थः किमपीत्यव्ययं न किंचिदर्थं तथा च कालिदासः स्नेहानाहुः किमपि
विरहद्वा सिनस्ते इति एवं रावणस्य मुरावीरत्वप्रकाशनेन स ह्युत्कार्येन विस्मनीयमिति द
शिते प्रियाकर्तुमिति प्रियत्वात्तानलोऽस्मि इति शब्दं ततश्चेति नागाः ऊजराः विशेषेणेति वि
वर्तः परिणामः आश्रयं विस्मयनीयं यारायणं साकल्यवचनं सकलानपि दिव्यास्त्रमंतानिति
भावः स्थान इति वृत्ते शिष्यद्वारेण स्थानेषु गुरुणाभिनि योज्यमाना विद्या गुरुमेव गुणवताम
ग्रं प्रकरोति यतो मेवेन तत एव गृहीत्वा शक्तिश्रुतिर्मेजलैर्जलराशिरपि रत्नाकरो भवति
स्थानेषु वसूधेषु शिष्येति प्रयोज्ये कर्तुं रित्तोया बहु एषं संधिनिग्रहयानामनेदधीभाव
संश्रय इयं प्रत्युत्तिवत्तम् भानवः किरणानीराजिताः कृतमंगलात्तारणाः ऊरुविहः
पद्मरागः तस्य कंदनवो छेदः तयेदं मगतं तात्स्या उपचारेण चराचरजगतद्वस्तुजातेषां
अस्थितानि जानिजन्मायाया जेन स्ववपुषो निमो ककेचुकं सपर्ववन्मुच्येति ननु निमोकस्य क
थं कृत्वा तेत्याह श्रीद्धांतच्छलात् कृत्वा निमोकमोचनादेवा प्रसालितस्यापि विषयस्य

एतन्नैर्मल्यमुलसितमिति पीत्येतिहृत्तं कमलमुज्ज्वलाद्येव श्रुतिकोशायेथिसंघटानिदोषा-
 शब्दोद्ययशत्रिययायः तत्रभवाद्येवतनीसायेविरमित्यनेनपुटितगागमः अथशब्दः सा
 कल्पार्थः साकल्पेनविकसंतीत्यर्थः कर्तृप्रत्ययार्थस्तुकाप्रत्ययेनेवगतः कारणगुणानि
 वक्तुंलब्धितउपादानकारणीभूतस्यतमसोगुणः कारणगुणप्रक्रमेणचकार्यगुणेत्याद-
 भ्रमरत्रपाणमोक्तिकानोक्तसत्त्वम् विकसितेतिहृत्तं प्रार्दिनेविनयनोद्यतेजोभिरय
 संजयनविजंयति कटुरेसैरपिचक्रवाकाणांउः सरविरहजुरोपशमेशीतलप्रतापैःक
 दृन्यपिशीतवीर्याण्येषधानितिमिरप्रयोगेप्रयुज्यते रविमहमाचकडुकत्वेविकित्सा
 गमोक्तेःचातयःकटुकोरुहच्छायामधुरशीतला कषायमधुराज्योत्प्लासर्वरोगकरतमः
 उन्नरेणोति उन्नरस्यामहरवर्तिन्यादिशि अहरेत्यननैरपु तदंतंवाच्येतयोगोद्वितीया
 यत्तवातमित्यत्र तत्राहगितिहृत्तं मेध्यायविज्ञावत्सतरीश्रुतिकोतपेशावोगो वत्सेका
 श्वेभादित्यनेनतरहृ तदर्थमित्यमेवसरसतरणनयनकेशितत्वात् तस्यांप्रागपिसदे
 धैर्वदुभिर्मांसकभोजिनोतिथेरगमेहसित्वासावहं व्यापायते मांसभोजिनोत्पत्तिथेर्व
 त्ततरीमहोत्तादिविनाशेनमधुपर्कइत्याद्यायः तथातिथिरिति श्रुतिथयोत्रनिवृत्तमांसा
 मधुपर्कंरूपिमिश्रमधु इदंनिवृत्तमांसेश्रुतिथिप्रक्रियते प्रावेशःपत्नीशालाख्योद
 विगृह्णात्पूर्वभागः मधुपर्कपाकानिलस्यपवित्रत्वादतिथिभिर्मुखांस्तृष्ट्यासनासापुटेः

पीतत्वात्कोकीभवति देवेतिहन्नं कौस्तुभयवर्किंजल्कस्तस्य हरिरेव नीलोत्पलं लोके प्राप्ति
 इति ते पशति तेष्वप्यः कर्मकादिनात्मनेयदम् इत्येवामनाध्यासितत्वेन तीर्थं उक्तं च यदध्या
 सितमहं हि स्नाहितीर्थं प्रचक्षते इति न विद्यते कृतोपि भयं यस्यासावकृतो भयः संचारो ये
 वा पश्येत् इति हन्नम् यथा वा यज्ञवध्याज्जागादयः तेषां वेधनार्थं वेदिवल्लयानि परिष्कृतम्
 मिमं डलानिते औडेभरी उडेभरतरुद्रपदारुणा हन्नप्रविकात्रया कृतायां हृष्टा उद्गातार उ
 द्गायंति तया दंतैः स्युष्टैः भूवल्लैर्यैरहस्योचितो यजमानादिविधिर्वाज्यते गृहे साधुरा
 ह्यः वैतानेषु यज्ञसंबन्धिषु कृषीदयोनिषु वद्विषु पुरोडाशो ब्रीह्यादिषु पिष्टेषु वषट् कर्त्तव्यं
 इदो देशे न जुहति अतएव स्वः सिंहासनं कथं इन्द्रस्य पुरोडाशार्थिनः पुनः पुनरुत्पन्ना
 न् हरेति हन्नम् देहस्यातिकृशतया वस्त्रसाश्रेणीनामेवलक्षणात् तेषां सर्वान्गमास्योपि
 चाधिकी वैष्णवा इव जटाश्रेण्याधारयंति शिरोभिर्निचितमास्याने जटाश्रुयैर्वा शिरसा मे
 वा न्योन्यमिलितानां हृष्टत्वात् तय इति हन्नम् श्रैर्गौरुपलक्षिताः आकारः सज्जोता येषां ता
 रकादिनादितु च यथा कश्चिद्दृष्टे निर्मातकामः प्रथमं गौरिकादिहत्याकारमाहं लिखति
 तथा कृत्वा तया गान्ध्याकारमात्रा एव स्वशक्त्या नीत्यर्थः अग्रे हं ब्रूत विशेषः बालयेति
 हन्नम् बलयश्च मेवालेयाः क्षरिर्वैलेर्यण्ण शसहेतोरपि देहस्य सम्यग्वा विश्वासाद्वा एण
 विश्वाससहेतः आर्क्षालक्षणानवां नदिषु संति कंठ एते भक्षयन्ति त एव दने कलापः

काभिषायेणोपात्तप्रत्ययस्य न गुणः वस्त्रेभ्यो हि तावत्सीयाः नीवारैरेव तणैः संतस्यौ द्वेन याती
 तिभवः विशेति ह तन्म समेतान्मनिज्जमारेः कृपया कोटिकाभ्यो दीयमानाः श्यामा कतेडला
 लङ्गाहिणीनोतासां योर्त्तिभिस्तथाविधभेदमासंचरमाणाभिः कृत्वा विचित्रपत्रवलीवल्लयपु
 ताः संतोमारां हर्षविधाते एतदृशिनो हर्षसंभवात् सुनोति ह तन्म सुनिभिर्विनिर्गो गाय
 कौशिकसंध्योपासनाद्यापाराय चित्रानिततः प्रहृष्टानि श्रुतयवकोमलानि नीलानि च शा
 हलानि दोडीलेति भाषा पदेशा हले नील इयेदेशे हृष्टोप्युपचारा हर्षविशेषगतः गोकर्ण
 म्गविशेषः तस्य तर्णकः शिशुर्निकटतद्देशात् इयमिति ह तन् तीव्रतस्मातिवेगवती वेणीः
 प्रवाहः आलवालप्ररणं विश्रामहेतुः कचिदिति संक्रमः प्रयोजनमितीकाणि अनुशान्तिका
 दित्वा उभयपदवृद्धौ सांक्रामिकशोयाधिकः एवं निसर्गः प्रयोजनमस्य केरलाख्याजन
 पदास्तेषां सारणिः सूक्ष्मकल्या जडेति ह तन् जगशीतलास्वच्छानि संलास्वा इमं थुराप्रका
 तिर्यस्यात एवाकस्मस्य शननयनरसनः आसांसरितो युत एयकसन्निवृत्त्यत्रः ततो नज
 मासे मुमुतसि हस्तसमवेतः सहज इत्यर्थः पूर्वार्थत्वात्वाभाविकत्वात् उभयार्थकान्तिमस्या
 तिशयो दर्शितः कौशिकीतीरमन्त्रित्वाभोगास्त्वित्यनेन द्वितीया तैरिति ह तन्म प्रज्ञावृद्धये
 वदुब्रह्मचरिणः यलाशहृत्तामचयंतीति व्रतं मुनिप्रभावात् त्रिणोमभुविलासोस्त्यस्यासांतया
 सिद्धस्य पाणि ३ः संताशहृत्वात्रास्त्राश्रयनादृष्यात् तत्पत्नीनोलेत्सीर्येषां ते तथा

मु.
ना.
टी.
१५

कौरकाः ऊटमलानिक्कीडयाकराकर्षणं न तत्र कोयेनाश्रमप्रभवात् परिणमयतीति वृत्ते
त्रयीमयत्वाद्भुतः प्रभाते मृचो मध्याह्ने यज्ञं विसेध्याया सामानि स्वतेजसा परिणमय
तीति वेदः सावित्राख्यं हंसं सावित्री नामानं मेतु मध्यादिनी तत्सादित्वा दत्तं सवने स्त्रानं
कारानिति वृत्ते वारः क्रियाभ्यामनिरूप्य चारात्कालोपिकालाधुनोत्पाप्माविति द्वितीया
अभिष्टावते स्त्राति उपसर्गात्सनातीति वत्तम् वने साधवो न्यावोनचित्तस्तत्र साधोचयः
भवोऽथ तनयाद्ययणयि इति अथात्री वारादीनि शरीरास्थितौ देहधारणानियमवयवाय
लोयायेणोयापजापयजित्येयं संविशंति शेरते संवेका विप्रमृत्योतपवनिधुवनवाची
दृश्यते अन्ततस्वाणार्थपवतया संविष्टः ऊशशयने निशा निनायेति अतो नात्रामार्थत्वं
माशेक्य वसते परिदधाति तारवीतरो वयवः प्राणोषधीत्याणि इषु अभिपततो भिगज्जतः
चर्मणो विकारः विकारेण अणीत्यनेनात्पस्वरादिलोपनिषेधः विरजुस्तमाः सत्वप्रधानाच
र्या व्यापारप्राक्कादने सत्वयति अतर्भूतार्थत्वात् इहामेति वृत्ते कीडतः प्रसुरेतः जंगला
निर्जलो देशः निःऊटानिः शब्दा सत्वशोषात्कोयष्टिः पक्षिविशेषः प्राणमूलक्षणयाद
शनशक्तिः समासे समस्तस्येति सम्यक्त्वम् तस्य समाभिज्जतः मृत्वाः प्राणिनामसंचारात् म
ध्यति वृत्तम् व्योमो मध्यं मध्ये व्योमयोरमध्य इत्यवयवीभावनिपातनादेत्वं तत्र कीडयित्वा वि
स्तार्यैवैरं मेतं मेतस्वच्छदयोः सैरमिति वचनात् मध्याह्नादनेतराया हृदयेः क्रमेण दर्शनादिय

सुमेता उदयाचलाहर्षदिद्योसमर्थकष्टेनद्राह्मस्मार्तनीचमस्ताचलमकांशाः शीघ्रमे
 वावतरंति यद्येवम्यादिति कल्यातेतिहमे यदिगत्तमागमनेस्यात्तदासंहरक्तयमदंष्ट्रा
 वद्भीषणमिदं धनुः प्रणाममंगलेभवति प्रणामः प्रणामोदिवसः तत्रमंगलप्रयोजनारंभः
 रत्तः तद्यत्रप्रयोजनमद्येवधनुसार्भतइत्यर्थः अमीषामितिनिप्रोपेभ्यइतिकमेविकल्पे
 शेषषष्ठीनिः प्रवृत्तइत्यत्रह्नोचीत्यनेन एतन्निषेधः रजनिचरेतिरत्तः तयोत्तक्यादाऊ
 लंतवचेतः यद्येवम्यादितिसंशयगर्भेणवचनोद्गारेणाकिमिति कौशिकस्यदीर्घदर्शितमे
 वसमर्थयते अविद्येतिहमे अविद्याज्ञानेतस्यवीजेतमोगुणः आर्षचक्षुर्योगिज्ञानेअने
 नकौशिकेनातीतानागतोक्तौलौवर्तमानेप्रवेशितौवर्तमानमिवतावपिप्रयतीत्यर्थः प्र
 ज्ञेति स्वर्गोयैः स्वर्गायहितैर्गृहस्थसिद्धांतोक्तक्रियाप्रारब्धैः सप्ततन्त्रभिर्योगै यागाहित
 हस्योचिताएवतेचमुमुक्षुस्तथाप्राया अतएवतैः त्वेतिवत्तत्तानिनोयागस्यकीडमात्र
 तात् आर्क्षकतइतिहमे आर्क्षकत्वकंठारत्नत्वाजितः मृदादिरपितैलेरार्क्षभवतिप्रारब्ध
 एवसंकोचितोनवीनः प्राणिमर्गोयेन सतथात्रिशंकोरागते त्रैशंकवेततयागतइत्यण् स्वा
 भिरितिहमे अथुरचयायागक्रियाप्रोत्रैवेदिके दीतितेति अयेतदंडः यत्ताशाटंडपाणिः
 कृत्स्नाजिनप्रावारोदीहितः कर्मेतिहमे अयमाणकृतिविहितयत्तादिव्यज्रैः केशाय
 न्यनादिभिः निहन्तइतिहमे वक्रयथाभवत्येवेनिष्पन्नः लोकावेशइत्यर्थः दायदेव

सु.
ना.
सी.
१५

सतेन सबाहुना सह केत सताताटका पाणौ कृत्यपरिणीय रह स्तेपाणावुडुहना सह सकेत
सताताटका पाणौ कृत्यपरिणीय इति गति संज्ञा योगाति कृत्यस्तु कृष इति समासः शंभु
भुभेगपवशुल्कयस्याः सानयापाणिग्रहणे वरेण वधुप्रदेये शुक्रमुच्यते दिशिलताणायाभि
मुद्येन सप्रयोजनाभिमुखे प्रवर्तमान इत्यर्थः यस्मिन्तिष्ठते विहारेः यात्रासप्रयोजनमस्यैव
हारिकं अंतरमेतदात्मानं पुवेतिष्ठते अलज्जलाभोयोगोलज्जस्यपरिरक्षणं तेन तयोर्पुत्राणा
मेव कृतत्वात् इदं स्पष्टाणि शोभा मात्रमेव भवेत् रम्येतिष्ठते दृष्ट्यातिगौरजस्तमोरहितं सं
त्वमयमित्यर्थः विरजस्तमसः स्पृष्ट्यातिगा इत्यभिधानात् इहेतिष्ठते इह पुरातनो मुनिर्वि
स्तुत्तत्रोत्पापुवां वीत्युनिभिर्नैत्रकिंचिदमीलिते मतेन प्रारभ्य ह्ययोः स्मारितः अतएव सा
कृतस्मितमयमित्युक्तिः मुद्रुतमित्युत्तमीभावे प्राग्भवस्मरणं हेतुः प्रत्यागति प्रतीच्छादिशि
दिक्शब्दो दिदेशकाले स्थिति तद्वितलकिञ्चादेर्गोणस्येत्यदिना उगीतिष्ठते अथ यत्वादिलो
येयश्चिमायामित्यर्थः कश्मीराजतपराः केदारः क्षेत्रविशेषः तस्मात्प्राग्ज्ञातं कुंजं कुंजमेव स्त
स्यानुपपन्नस्योयस्यां क्रियायां साहसात्तुहासिका अयमपीतिष्ठते रामभीकर्णवत्कतावे
लोकं मृतमिति मिरूपायौ राणां संभिन्नानां जज्ञेरांतं तेजस्तु कृषीत्वाभ्युत्तराणिः संहरति सत
षट्कानां काकुभिर्धानि विशेषैः कृतवानादीं मंगलतयैवोषं कुर्वेति मुहुरिवेति नादीकर
स्तेभ्योरविः संगेन समुद्रांभसामंत्रं संस्कारः तापेनैरितिष्ठते सर्वदशास्ततो विध्मातो अतएव

श्यामादिशः समापिजाताः यस्मिन्माषनः ससुखाचारंशेषादिक्लृप्तमुदायवत्संस्तुष्टनिर्वाणमेयक
 त्रयं विलसुत्यति यत्तत्तुतिभावः कांचिदिति तत्र स विज्ञानेयस्तत्तदीयाभिर्वद्विज्जालाभिरु
 क्तलेतोभूमायववलभ्योवरडिकास्ताभिर्विधाताविभ्रमवत्सः संविलासादिशयवोभन्नयोयासा
 ताः अतएवानिर्वचनीयांभूतिंश्रियंधारयंति होमभूमादिश्यामाणां सश्रीकत्वात् तृतीयेसव
 नेसंध्यास्तानेयः स्वाध्यायस्तत्रस्थित्येवैरीर्वांक्तवन्ति णिविधियस्थिरेतिवैरीर्वादेशः तत्राभि
 रितिहस्तमृदिवसमिति कालाधुनोर्वासाविति द्वितीयादिने तत्र तत्पदार्थं रुद्राये सत्रियोसु
 क्ताभिस्ताभिरेवात्मज्ञायाभिः कृतं कंचुकं परिधानं विष्णुपद्मारादिव्यवर्तिनः पदार्थादिनेर
 हादीनां समीपे श्यामाच्छाया दृश्यते रात्रौ ततान्यवेषणमात्यत उत्प्रेक्षते स्वकीयच्छाया रूप
 चौर्यकंचुको जगतां परिहित इति तथादिति स्तमः श्यामा मध्ये रत्नमयत्वा आस्वरे मेरोः प्रांते
 च सुक्लत्वा ज्जलज्जलायमाने बुधौ विचित्रवर्णां सतीरमयति विचित्रसंगेयस्याः साविचित्रो
 गीनासिको देरति स्वांगादुदीषू ततश्चित्रांगीवचित्रांगीभूरन्यथा स्वांगत्वाभावाद्दुर्लभस्यात् ते
 ज इति हनं तेजः प्रकृतमास्मिन् अस्मिन्नित्यनेन मयट् अन्यतरस्यापि तद्ययं विकल्पायं स
 तदेव कदाचित्तेजोमयं कदाचित् तमोमयमिति निर्वैरः धातरित्यत्र हि हेतोरत्नकस्येति कतेरि
 भुवनकोशस्येति त्वकर्मणी कृत इत्यनेन वष्टौ चूडेति हनं शीला मणिभिर्दीप्यमानैः सूर्यवि
 लानि भूषा सुजलानि दृश्यंते उज्ज्वलानीत्यत्र विशाभीक्षण इत्यनेन दित्वम् अर्कोपलं संत्यज्य

मु.
ना.
दी.
१६

16

चक्रवाकमनसि वद्विर्विशानितस्य तदानीं तत्प्रत्यात् शाल्ययेतः सशाल्यं कुर्वतः उभयतो गाढं च
हस्तमिषयोर्दिननिशयोः संवत्सरे न नास्मोदने च दृष्टिं तायाः संधायाः काणगणानि भादीपा
भांति मृगेषु च तोदिवसस्य यश्चादागच्छेत्पारजन्माः संवत्सरे न नातलस्या संधावे उशोजा
ता ततः प्रदोष संध्या लवाश्च दीपा यवदृष्टं तेन त्वसंध्येति भावः विश्वमिति ह्ये चक्षुषा
कुल्यते चाक्षुषं च विदित्यनेनाण तद्विषयमस्त तदा चक्षुषः स्वविषयग्रहणसामर्थ्याभावा
त् हि स्फुरंतमसः कैवल्यमहेतुमस्ति न तत्राशुदयात् दिग्दृष्टमेव व्योमवद्यापकमेव त
त्राचीत्यादि व्यवहारः सूर्याद्युपायितः प्रागस्यासूर्य उद्वतीत्यादि व्युत्पत्त्या तमसि तत्राच्या
दिव्यवहारहेतुना सूर्यादीनामभावादिप्रात्रमेवास्थिते तथा च चक्षुष्यंतिरिक्तैरिन्द्रियैरनु
पहतैरपि स्वस्वविषयाश्चक्षुः संवादाभावाद्भयकारेण तेन परिच्छिद्यते उत्पलुमालादावपि
शीतलस्य शीनसर्पादिभ्रमात् यथा च राघवस्तु च तो जालीत्यादिवचनेन प्रतिभासते तथा मु
केशैर्जो मैत्रो वायमिति प्रतिभिक्तासरेण ज्ञायते ज्ञातश्च ज्ञाने ज्ञातेति वर्तमानेनैकः सर्वत्र भे
तेन हेतुनेति योज्यम् अमुक इति प्रसूतिगच्छति तत्प्रत्ययविषय इति ह्येतत् कैवल्यमिति हि जा
अपेक्षयेकवचनं कैरवाणां हंसश्च कोराणां पानगोष्ठीपद्यानां हंसहेतो रस्तगमनमिति जग
देवित्रदर्शनात्त्रिवेदः सैष इति तदः सैस्वरैपदाशंति सैलायः चनेति ह्येतत् काष्ठाणां दिशां दा
रुद्राणां च धिष्ठा नीव वीवरादी निर्मज्ज इति ह्येतत् नितरां निग्रीभवतोश्चक्षुषोर्मध्ये परिवर्तमा

तिपिंरो अतएवरादेतारेयस्याः सा उन्मुखज्वालायाभोतस्यविशारुत्तानत्कर्माण्यस्थिप्रोथिच।
हृनादीनिष्ठाकानिगृहेस्तद्विनाशसूचनापरिक्रीडतइति प्रस्ताव्यरीत्यात्मनेपदे त्रैतेतिवृत्ते र
क्षिणगार्हपत्याहवनीयत्रयंत्रेता उल्लक्षणास्यायेः ऊडांनोपरणेत्रेतापिऊंडपरणं वृष्टिमानेनलगा
सर्वतोणं सुवाङ्मारीचोसृज्योयेषांरत्तसाम् विधानामितिहृत्तम् अनुश्रूयतेगुरुसंवात्रतकेना
पिक्रियतेइत्यनुश्रवोवेदः सप्रयोजनंप्रवर्तकोयस्यप्रयोजनमितीकाणि आनुश्रविकंवैदिकंप्रति
क्षिरेतीविनाशयंती कपूयातोः प्रेतश्चवधइतिसह आततायिभिरिति अग्निदोगारदंष्ट्रवेत्याहय
आततायिनः कथंरुनिष्ठाभीतिशेषः वत्सेतिक्रुदेतमवयंनिषेधेमुसकृतसंभमेदित्वे इतराउ
त्ररमुत्ररोरेण मीमांसतइतिवृत्तम् ननुस्त्रीवधनिषेधकणासैविरुद्धत्वात्कौशिकस्यापिवधो
निवार्यइत्याहवाचामिति सधिमिर्यइत्तंतदेवशास्त्रमितिगुर्वादेशादितिहृत्तम् ननुधर्माभावे
पिलज्ञानभविष्यतिचेदित्याह मुयेति अल्पलेशुबुभिरलुजताहकप्रतिष्ठेरित्यर्थः स्थितइति
जितइतिसंभावनेसिद्धवदितिवचनात्कर्तारितः तर्हि विलेखः किमित्याहकिंत्विति दीक्षेमि
तिहृत्तं प्रजाभिर्मुखलोकैश्चित्रसंतानत्वादीर्घगुरुवचनात्स्त्रीवधोपिनाधर्मायभविष्यतीति
स्वल्पजीवैरस्माभिः ज्ञापिजेष्यते यरेषाज्यानामस्माकंगुरुर्वसिष्ठः कल्प्योतस्यायित्वात्कल
गुरुत्वनलजप्रतिष्ठत्वालज्ञानजेष्यतीतिभावः अलामितिहृत्तं किंयत्तानोयजनैर्यतोयसत्रयः
स्वर्गमार्गोहरतरः खरुथाराश्रयः पुनरहरतरोद्वीयानितिहरशब्दादीयसिद्धेरतिसाधुः उप

मु.
ना.
सी.
१७

तिष्ठते जाको ते देवा चैत्यात्मनेपदम् दशरथेति वृत्तम् इतिरस्मादर्थो हिरवधारणे अस्मादेव रविकु
ले प्रथमं कलको ह मनः उपात्कारणात् मनः संशोते न त्वथ मे विचारान् यद्यस्मात्कारणैवैव गि
योस्माकं थ मे विचारण शास्त्रं धर्मस्थाः अतश्च तस्यैव त्राः तानधि कृत्य कृतं शि श्रु कं दादित्वा दीयेथ मे
स्वीयं चारण कशास्त्रे प्रकरण विशेषः विचिकित्सित इत्येतर्भूत एष्यन्तात् विचित्तामि संशये ह
मनः सोह मेवं विवक्षे नाहं विचित्तामि किं त्विचिकित्सते मनः स्वयमेवेति कर्म कर्तव्यं आत्मनेपदे
भूषार्थः स न किं रादिभ्यश्चेति वाक्य प्रिवेधः रजनीति वृत्तम् अथास्या न्वितिषु आगत एवेति संभा
वनेकः सिद्धवत् कौशी कशाया नुकारं म आ यं जानीत रतः तय समर्थत्वात् अथ लक्ष्मणं ता
टकाया उर्जयत्वेन साशंक मवष्टं भा जयं सिद्धमेव मम मानश्चित्तयति दिष्टेति तात्रेण थ मे एवी
रवते न ऊमारस्य भावः कौमारम् प्राण जातेत्याज् धृतधनुषीति धनुषो धन्व निति समा मोत स्या
नित्यत्वात् वायवेति वृत्तम् वायुर्देवता स्य वायवेन स्यात्स्य संपर्केण वष्टं भरहित स्ताटकासू
नुमारी चो जीवन्मरणं प्रातः तस्य प्राणाय पहराभावा जीवने मातृपितृधातादि वै र प्रतीका रा कर
णान्मरणं सुविनिश्चयता माहितीय स्ताटकासूनु सुमृतः इयेव ताटका एवं कृता यश्चान्मुनिभ
रुमुक्ता सती वीक्ष्यते स्तीतिकरुणा यलवत्पिपि शि श्रु नाहतेत्याश्रये रुधिरालेयेन वीभत्सः सा
धुविडं वितेति हासः पुनरुत्थान शंकया त्रासः महापराधात् क्रोधः परिभावेः शवले यथा भव
तीति वत्सेति अश्रुत पराक्रम दर्शने तत्र यो विसा यद्वर्षयोः पराधीना वयेन प्रकाहर्णने गिरः १

प्रेरयितुं समर्थः स्वयंपरायणो हि नास्य स्वाधीनमपि प्रेरयितुं प्रभवतीति इदं भवदीये विस्मयप्रसो-
 दजनकं कर्मवक्तुं न शक्नुम इति भावः गिरः प्रभविसुरायः सपितार्कमस्मिन्नुष्माकं नीयं नवी-
 नाप्रतिष्ठा माहात्म्यं किं तत्र कलधर्म एवायं तदेवाह दिक्कलेति हतम् कलं कषतीति सर्व-
 कलेति खचदिशां कलं कषादिकलं प्रतिफलितेत्यर्थः येषुष्माभिदैत्य कलजलीयलानिवध-
 ने धनुर्धारयद्भिः स्वस्थवित्तत्वा अस्तशस्त्रः सोपिशची कचयत्रावली विद्यासुभ्यासातिशया-
 क्कशालः कृत इति भावः अद्योतिह तम् निराधारस्य वीरधर्मस्यात्मानमाश्रयकृत्वा एवेति ह-
 तं उदयासत्रेण्डकरैः तीयमाणानां भ्रातवलीना बलकारिणी विधांतस्य हितयोरो गीण इव ज्ञो-
 त्स्वयात्तयनीयमानस्यापि सायनस्य यायत्रभूमलता उपचय हे विधलये माधवो बल्यः सा-
 धर्मेणाः संमीलितानि स्थगितानि अभित्तानानि भूषणभृतीनियेषां ते तथा अनेषुः परिधास्य-
 धिबेदु कैलालिता अतएवाद्देत्वा उद्घातस्तयोर्वल्कलं वसनानि सप्ताः पात्तायेषु तपस्वि-
 सत्कौरहेत द्रवत्वात् अथ रामो मुनिसमीपगमनाय मार्गदर्शनोत्सुकः प्राचीं हृष्टा प्राह स्फु-
 रतीति ह तम् साद्यदिति विशाये हितम् यथा कश्चिदलसोपि सल्लुहते भुजवष्टेभः सत्रुयति-
 स्त्रुः स्यात्तथा चेदनेजः स्वल्पमपि लुष्णश्च कोरचत्तः प्रभावश्चेभात्रिविडं स्फुरति अथ तादृश-
 हः स्फुत्तांजरिति संभावितचंद्रोदयत्वा इत्सुकं हृदयं बोधयति हे हृदय लक्ष्म्यत्सुकं माभूः स्थिरी-
 भवेत्यर्थः यतो यमिंदु रस्मदीयचक्षुषीपीश्वरं जयति सत्तामीये सद्वदिति अतभाविस्यति वर्त-

सु.
ना.
टी.
१८

माना इडरुदेष्टो वेत्यर्थः यतः स्त्रीणां भर्तृदर्शने प्रतिभूः चंद्रेस्मरोद्दीपनादवश्यं यतयः प
त्नीभिः सह संयोज्याः सुवश्यं लभ्य दर्शनाद्दर्शनं प्रतिभू भवति उन्मीलंतीति वृत्तम् कोम
ला मनोहायाः कमलानां संवर्तिका नवदलानि तासां संकोच रूपं यद्वृत्तं तद्वृत्तिव्यापारायेषां
ते तथा अपिः समुच्चये प्रथममुल्लसत्तु करगुणैरयः शिथिलैः कृत्वा शेती भवंति तत उत्प्रेक्ष्य
ते तमः समुच्चये तमं येन विशेषेण प्रकटीभविष्यता विलोडितः स न ऊटिति हेनमुदसति स
मुद्रेहि समुच्चालिष्यता मत्स्यादिना विलोडिते फेनं पुंजानि स्फुरन्ति ज्योत्स्नाति शयेन ऊटिति
संभावितो दयमपि चंद्रमयं यन्मनिर्वेदमाद इडरिति वृत्तम् नासीरुदला चलरो हणात्
रतः स्थितेपि संप्रत्यक्षं वर्तमानत्वात् परमतः परमित्यर्थः काश्मीरेणोति वृत्तम् काश्मीरे
सुभवे काश्मीरे कोयां ताश्चाणितिकच्छादित्वा दण ऊकुमेन वेद्यो मलिं पते हयोगो ज्ञा भो वा हे
राज्यं पतिराजेति या ए संसुतमागच्छंतीभिः स्वरसंदरीभिर्दत्तो यो वृत्त हर्वा प्ररो हैरुन्मसोत्सं
गमृगंतारिति याश्चिराज्जसितोदयं अतएव सहस्रमित्युक्तम् पौलोमीति वृत्तम् पौलोमीश
हः प्राच्यां सन्निहितत्वात् ऊच ऊं ऊमरेणुभिर्यत्र तां नी सह संवयो तानि स्तथा स्फारीभूतः सह
द्रिः सह स्वाज न्यस्य बद्धमाने हतत्वात् सीधामि मत्र कृतः प्रतियत्न इत्यनेन कर्मो भावयत्तेशे
शेषोऽप्युक्ते ते ऊं ऊम च्छरा संस्कारमिव ऊवंति उपाभूतेति सट् गंधनावस्थे येत्यात्म
नेपदे लिहतीभिर्भक्षयंतीभिः ग्रंथयतीत्यर्थानि तमोसि समवाधात् सम इत्यत उद्गुप्तामी.

भिः एष कुर्वतीभिः अनुतरसमुदयस्यासन्नतरं ज्ञेयायतोजास्त्विवद्वति नैवारयामि
 ति हतम् गच्छतिः क्रोशसुगं प्रमाणमस्याः प्रमाणान्मात्रं इति गच्छतिमात्रं क्रमुदयएः
 श्रियो हर्षहेतुत्वाद्वा इकाराः स्थलसोमिप्रकटप्रदेशावधौ मूला समानाशयंति गिरिजं जक्रो
 डेषु स्थितमलत्रमध्यप्रवेशतया वहिः संवेष्टति संतिक्तापि हतादि छाया स जीवे देव धरति
 निजं जादि दुर्गाभावे स एव भूषदेशे तत्तस्य छाया इयस्य तमसः शशि कटाकांतस्येव दर्शनाज्जी
 वदेव भूतमित्यत्रेता अथ विनिर्गीषोः कृताभिषेण नैयानीकैः प्रकाशदेशाः शात्रवो मायं
 ते दुर्गास्याः प्रतिरुध्यते केचित् समप्रदेशेऽपि फलकैरवश्यं जीवन्त एव धियंते जीवस्य जीवतो
 वाग्रहाणं जीवग्राहम् कृत्रुशोः कृतजीवादि तिणम् किं निति हतम् नभसि ज्योत्स्ना संचार
 स्य भुवि च हृत्ताणां दर्शनादित्येता पंकः पुंनपुंसकः अयदेशो व्याजः कर्तरी तत्ताणोपयकर
 णं किं वेदं व्योममलिनत्वकस्त चंद्रकैरेस्तादित्वा विमलीकृतं मलिनाश्च तास्तच्च छाया व्या
 जादयः पतिताः दलेति हतम् तत्राणां छाया मंडलमध्ये दलांतरालैः प्रविष्टा ज्योत्स्ना मिलिता
 तिलतंडुलतल्पा सती उत्प्रेत्यते सैव भूतलवन्नरुतलेऽपि ज्योत्स्ने वासीत परंचकोरचंचुभिः का
 पुच्छित्रत्वात्तच्चैव विभाति विभुवेनेति हतं तमोभंसा विभुवेनापकारिणी नामापिरविभासाभि
 विधिर्वाभिस्तमः शमनादिगुणप्रसरश्चक्रवाकमनस्येवावशोषी भूतोऽस्ति ज्योत्स्नया हि तया किम
 पितमः शमनादिकं कृतं यथारविगुणं प्रिया विरहितं समोशंश्चक्रवाकान्विशयनान्यः कोपिस्त

मु.
ना.
हो.
१५
१९

रतीतिभावः ज्योत्स्नागुणानेवोत्कर्षयति त्वयमपीति आस्तातावदासंतमोतर्गतं बुबुदात्रप
मपितमउदरेप्रवेष्टुनाशयतः शशिकरानसरसस्रजमारुहितोऽरुवत आलंछितानवेगवा
हयश्चरंति तथापुरादेशेभवाः पौरस्थादतिष्ठापश्चादितित्थण केदारव्यापीकुमुदसमूहो
पिचोयचारोऽकुमुदकेदारः तथाचलोकोक्तिः व्रीहिकेदारः स्वजातोयमिति तस्यकलिकाः
कुटुमलानितासाकवाटव्रीदेलपुटविचटनकरीडललयतिलउविलासइत्यस्याचि उल्लले
करोतीतिणिचि गुडकोगोलकः तरुणोतिवृत्तम् एतत्किमपिसालालत्यमाणनवतमा
लवमनोत्तमालिनंचजनाइति बुवतेतउतचंद्रः कलकोविभर्तितदस्यासत् कुतइदंदंतत्त
तच्छिद्रेणश्यामनभएवदृश्यते रुचिभिरितिहते रुचिभिः सूक्ष्मरेणुभिर्भेनंतत्रैश्चास्य
लखिउत्तयेभ्रमिकागृहगानमिवयत्रभोभ्रियते सूर्यतेतन्मयेपूर्वकृतेनरविधिस्त्वनिस्तत्तणे
नजातकोशलस्यदेववर्धकेः ऊं देभ्रमियेत्रेसकलेकत्वेनसरजमालिनत्वादयंचंदोपिवर्त
ते तत्रशेषितस्तीत्यर्थः भविष्यतीत्यत्रशेषभाविष्यत्ययनादावित्यनेनचित्रार्थेगमनेसर्व
विभक्त्ययवालोवर्तमानेभविष्यती भूयशितिवृत्ते अमूनिउडूनि तसस्विनीषुदर्शरात्रिषु
त्त्रास्यास्त्वितिज्योत्स्नादिभ्योणः संध्यैवानलः संध्यानलः यत्पीपूषेतिवृत्तम् दिनसश्रीक
त्वात्पश्यानिस्त्रीमुखोपमतांलभंतेनात्विडः निःशोकत्वादजन्मापुनरिदरेवपुनः पश्यानिप
राशुखानि संजुवितानितत्रस्मात्कारणात्स्त्रीमुखोपमाधेशात्रूयानिजं पापंतेभ्यः पश्येभ्यो

वितीर्यतत्सकाशात्सीमुलोपमाशामित्रयंप्रणमिंदोरह्नातिपतघयाधर्मधर्मशास्त्रेचि
 तमितिपूर्वणयोगः तथाचधर्मशास्त्रे मुनिधिर्यस्यभयाशोरहात्प्रतिनिवर्तते सानिजंडुः
 कृतंरत्नाप्रणमाद्यगच्छति फलमूलैस्तृणैर्वापिवाग्भिरद्विविलोकनैः प्रज्यतेर्यजनःस
 मिर्विलमविभवेरपि नेत्राणोत्तमः समुद्देनदर्शनशक्तिरूपस्यायुषोप्रस्तत्वादिद्यमाना।
 नामसत्कल्पत्वादपमृत्युः सूर्येणमहोद्वादेशांतरप्राप्नोतिथिः सूर्योदः यदुक्तं यः सूर्ये
 स्तंगतेप्राप्तः ससूर्योदोतिथिः स्मृतः यज्जानोयतिस्मंदोयातिकप्रष्टम स्मेराइतिहृत्तम्
 उद्भिडरंविक्स्वरंजोत्तैवैकरंतोदधिमिश्रसक्तवः आइतिखेदे अत्रिलोचनमूलमेवा
 मृतकरइतिप्रसिद्धादिककुमुदादिभिः कीदृगाउरागोवडः अतएवस्योकात्पूर्वनाममा
 त्रमाभुर्येत्युक्तं अतएवापरमायंदर्शित्वेसीत्वादृशांजीवत्वात्कुमुदानांतरिकत्वाच्चको
 राणामिति पुरादिकौचहीयेवर्षसहस्रंतपस्तपमानोविमुनिमुधंरेतस्तथावपुर्व्याप्य
 नेत्रमलत्वेनानिःसृतंस्ववीर्यंनलाशेणानिलंयत्तीराजोत्तिमवान् ततश्चेद्रोजातः अंकवि
 जयीति यः शास्त्रमात्रमहायोयुज्यते दीयमाणोलज्जमानः ह्यणीडुलसंभ्यः कंडोरो अनेः
 नरतोवधादिद्वयेणानूयतेनुक्रियते निशाचराणामितिहृत्तम् तमसातमोगुणप्रक्तानां
 रत्नसाहेता अयुमयेदाशरायैः वैरिविजयाइदयीभवति अत्रिनेत्रोत्पन्नसनेत्राणिहर्ष
 यति तद्युक्तंवेष्टते उभयत्रापिजनकजातीयत्वसेवधात इत्यमुपद्रवरत्तया प्रकृष्टेतिहृत्तम्

मु.
टी.
१०

प्रकृतं दीक्षितत्वात् नृणां कर्तारमाभिषेति तदभिमुखं प्रसोदकत्वेन गच्छति या क्रियाफलं तद्विद्यते ये
षु विधिषु नृणां नेषु ताभ्यां गानिर्गम्यः तेषां दिविधीनां क्रियाफलं स्वर्गाय वरगादिकं मुख्यमेव कर्तारः
मुपतिष्ठति न तदृष्टफलार्थं प्रवृत्तान् तदादेशकर्तृप्रतियाख्यामह इति वर्तमानांते इदं च साभिप्रा
यं निवचनेन वदमानातिशयादात्मन्याशंसत्वेन शिरसारामः प्रतिजगद् कं पितमेवेति तादृकावधे
नरतः दोभात जनितयागरिमशं कया हृदयकंयः विभुवनेति समानशीलो हि विषयसहृद्यपरिदृष्ट
ते अतो जनकेनापि न्यत्समेन भावं सकलेति गतां ससहो राजकंगोत्रत्वेकञ् असाविति वृत्तम् र
विमुखाया तव ल्को न तन्मुखाजनके न वृत्तसंहिता तत्त्वज्ञानयं शोधीतः ततो वस्तु हृत्यारविमुखाजन
कस्याध्ययनम् ॥ इति मुशरिनाटकटिप्पके द्वितीयोऽंक २ श्रीगणेशाय नमः ॥ गात्रैरिति वृत्तम्
चतुष्पादः पुंस्त्रीवः हेमात्मनः हास्यप्रधानस्य प्रहसनाद्यत्र कस्यत्वेन सनीयत्वात् तदः कृतोसि यलि
तामेव वर्णकाः खटिकादयः त्रय इति वृत्तम् अस्मैर्मंत्रशास्त्रश्रुपैरसि रोर्दारणात्मकैरा नववधा मद्धु
नां सासाधिकं अथ चतुर्दोषावायुः ऊष्णति एवं सर्वमयत्वेन सूर्यस्य दैवविजायित्वतद्देशजत्वाभां द
शरथस्य मारात्म्यमुक्तीर्मेतन्नयत्वेन रामतत्त्वाण्योः प्रभावेत्यापयज्ञा मध्येयमार इमौ इति अत्र प्र
स्तावा मरतशत्रुघ्नयोः संकीर्तनं साभिप्रायमिति दर्शयति तथा अस्फेति कथमिति न केवलं नववय
सौमहाजुलीनावपि अतो विवाहसंबंधयोग्यविति आशयः पूर्णपीति वृत्तम् वीर्यमेव अल्कं वधूः प्र
देयं यस्याः सातथातां एवं कारणभावेपि राममानं यतो मुदेषा परोपणाभिप्रायः संभाव्यत इत्यभिप्रायः

१०

अजेति प्रवृत्तिः वार्ता कथमित्येतावदपि प्रौढवनिता ज्ञेयमपि कार्यं विवाहादिवृत्तं वेत्ति अत्र ईषत् शि।
 थिलीकृतव्रीडासांप्रतेमवानुभूते किमपि निवेदयामि अनाकृतैः स्मरोद्भेदलजयासंगमार्थमिष्टुनस्या
 ग्रहणं शैशवानुहन्नेत्युपागः इयं सीता कल्याणी पुण्यमूर्तिः पांचलीदंतारिमयी पुत्रलिकातामिर्या
 भिर्निर्वंधमाना संगमार्थं क्रियमाणा यहालजितमपिलज्जतेति व्रीडाभावात् मनोचक्षुरादिविकारा
 कारित्वेन वह्निर्मेघभेदहेतत्वादेतरंगमण्यत्समरयोत्ततीयमनोर्मशद्वहिः ऊर्वतीभिर्वलाभिरप्रगल्भा
 भिः अविद्यमानानिषडत्तराणि यत्र तद्वडहीणं उभयसाध्यं सकृदणोः स्वांगइति चे अषडत्तमित्यमि-
 त्यनेनेनः षडेव गुणः षाड्गुणं भेषजादित्वात्पत् इदानीं संधिविग्रहइत्यादि रहस्यालोचनमं ग्रीष्म
 रः परिशील्यते तदा ते यौवनेकाठिन्यं विहाय गानिवाहं मृदुभवंति ऊचौ कठिना बुद्धियते ततश्च यु
 त्रेहा तारुण्येन सर्वांगेभ्यः कठिनता मुञ्चितीति कठिनौ स्तनौ निर्मिताविति द्वाणं विनयेन धृष्टवे
 न च ससूणेन तिसृषुः स्मरस्योन्मेषः एवंविधाः स्त्रियः सर्वेषां रसानामधः करणेनोपरिवर्तते आस-
 त्मातिशयो रसः तात्सर्वपदार्थविषयानपिरसाउन्मीलयौवनः स्त्रियोधः ऊर्वतीति विज्ञेयं तद्व्यर्थः
 तावदेव पदार्थेषु परेषां सात्त्विक्यावदेवंविधाः स्त्रियो न दृश्यंते तदा त्वं तत्कालः किंपि रावणपुरोहि
 तागमनप्रभृतिपरिनेषाति जगज्जित्वरइत्यनेन रावणाक्षेपः प्राणातिक्रांतमंतरायोविघ्नः मुनीन्को
 शिकगौतमौ इदमर्थं आण अण्प्रत्ययः तदंतौ इदमर्थं एतौ विदेहाः त्रियाः पूर्वजत्वे देवतास्य देवते
 त्याणि वैदेहाः इदमर्थं तभूमादिनादिर्कोजि वैदेहिकः अपत्यार्थस्य प्रत्ययस्या जादे स्येत्यनेन वद्विविध

मु.
ना.
री.
२५
२५

यो द्वेदेलपोशमेः तत्त्वज्ञानेन मोक्षः स्यात्स्वर्गः स्याद्यागकर्मणा लोपनिनिवृत्तम् एवं नाम तदागमेन
हर्षो जातो येन जामातृदर्शनशोको विस्मृत एव अथ च कौशीकागमने सीतापरिणयो भविष्यतीति भा.
विहृत्तमृचनानासदिनं करोति स्मृदिनयते पाहादेः कृतौ वेति कथं अथेति हृत्तम् आस्तां मिथिलायां
किं तज न पदेपि प्रदत्तिणा शिखो वद्विः श्रेयः पूर्वकः स्वचंदावीं शिथिलं यथा भवति तथा पुरोधा
विभर्ति चिरस्याः साश्चिनापीत्यर्थः यत्र त्वं राजा वल्मीकीमांसात् त्वत्तः एष गौतमो गिरः प्रपात्रोत्ते
नान्वयमुद्धत्वा दस्य योग्यतामाह यजुंषीति हृत्तम् पुरा कश्चिन्नपयत्माः पुरार्थमाशिषं दातं शा
कल्पगुरोर्निर्देशाद्दृढतयस्ति नाम सत्रिधाने यातवल्क्यो गतः तंच वयोवेशाकारैः सविकारमिव
दृष्ट्वा राता उपहसितम् अहो अस्माशीः काष्टं ऊढमलायिष्यतीति तेन च तयो माहात्म्या तथैव कृतम्
यल्लवितकाष्टदर्शनात् जातप्रत्यययातयोपरुद्धत्वेन गुरुणा प्रेषितो ह्यसौ यदा मायाति तदा कृत
त्वेन सर्वमध्यापितानि यजुंषियाचितः सन्योगप्रक्यावांतानि तानि मूर्तानि तस्य गुरुनिर्देशानिति
रीभूय प्रसूतवान् तितिरेविमानि ते त्रिरीयाणि वेणुकादिभ्यश्च वेदांता नुपनिषदः प्रणाध्यायनिका
मायशीष्मा ययात्तवल्क्ययजेतैव जैत्रः प्रतायण गावः कारास्तस्महसाधिपतेः सूर्यस्य अतिथो साधुरा
तिथेयः पथ्यातिथीत्येयण यदस्य त यत्र त्वं वल्मीकीमांसात् दिमां प्रतिपदकवान् तत्र प्रभुः प्रभोः स्वे
कावादित्वात् किं यातवल्क्य इति किमिति किं स्वयमित्यर्थः अथा कत्वा त्रयं सकम् वश्यत्र गुरावे
कवश्चेति वद्वद्वद्वः प्रवाहो ग्योमस्तीकारत्वेन शाश्वतात्रा नाविधमुनिपोक्तत्वात् तदस्य शोवेदपाखाः

१२१

प्रसूतास्तत्र तन्मुनिरूपेण प्रयमेव हेतव इत्यर्थः अतएव कवीनामपि प्रसूतास्तत्राभिताने विउर्जानीयुः
 निर्मायेति ह्यत्र अवापनाशिनीनां वेदिकानां मंत्राणां निष्प्रवशीकरणं तदाच अवां तत्वाभि
 रव्याभिचारात् उन्मार्जनीरपरयित्रीः अर्थवादः स्नातापरस्परेषामभयं परस्परशब्दस्य सत्त्वादेकवृ
 त्तिवाद्द्रवचनम् स्मरंतीति ह्यत्र अतीर्वेदान् लोकानुग्रहाय स्मरंति स्मृतिरूपतया ऊर्वेति स्मृती
 नां वेदार्थमयत्वात् इत्येवंश्रयां प्रतिष्ठां महिमानं परस्परं जानते क्रियाव्यतिहार आत्मनेपदम् वेत्ते
 न वेति रत्न समग्रस्यास्य समस्यात् द्वयवाश्रयः शरीरकृतं प्रवहिरंतः करणकृतं यत्पायंत
 कुडिहेतूनां पतश्च साममम्यजुषुः प्रत्येकं योज्यं संवादः प्रतिच्छंदः परिपणनीवीमूलद्रव्यामिति या
 वत् अनेनाशीर्वादस्य विवेदीरूपत्वमुक्तम् तद्रूपकार्येषु दृष्टिफलः पूर्वपरोवर्तिनं समीपप्राप्तमि
 त्यर्थः दृशीयस्य इति ह्यत्र हराडः प्राणादित आशीर्वादादेर्दंवीयस्यो हरतराशदास्मिन् जन्मानि अमु
 त्रभवांते रयाः शुचः शोकास्तासामप्यसमार्गः संचाराविषयः अपथमित्यत्र न जत्पुरुषादिति स
 मासांतनिषेधस्य न जानिर्दिष्टत्वेनानित्यत्वात् हलायकृष्णभूप्रदेशालक्षणाया वेदवाक्यप्रदेशाश्र
 वनिचिरक्षसः खिलास्ताः सद्योभयादिजगीरः प्रकटार्थत्रयीप्रायत्वात् फलाद्याभिचाराश्चाखिलाः
 ब्रह्मरूपत्वान्मृजायाः शुद्धेर्मत्तानः साराः एवंविधेषोवाचस्तथा एव धर्ममण्याशीर्वादेन पुरोवतीवव
 रः तवकाथितः तत्रथमेव रामस्य उपवाभिवर्तितादिति भावः अतएव साकृतास्मिन्मिति भावः
 एवमभिप्रायमवबुध्यता न दोषिर्भवति नूनमिति परिमोहयति असंभावस्यापि तदस्य सत्त्वात्

सू.
ना.
टी.
१२

त्वसंभावनाजननादिविनेकरोति शक्यंतराजैकेतोनांरायणास्यतीर्थमवतरमार्गः पुरार्थशतिज्ञे
जगत्कोटितीयोजांगीकोवेगवाग्योयपुरश्चस्तेनोद्ध्वलानिरर्गलाधमंतीकीर्तियस्यतेनयत्ताथ
दर्शनात् सर्वत्राश्रमेधयाजीवेतावीरोयंशरथशतिकीर्तिं चतुर्णांहोतृणांवितीर्णंरत्नेविश्वंवसुधा
चक्रंयेनचत्वारण्यवहोतारः चातर्ह्यं प्रज्ञादित्वादण तत्रयाज्यानुवाक्यत्रयहोममंत्रपाठकोहोता
सामगातोहोतावहोतेमाध्वर्यः तत्कर्मसाहीवत्तापभ्यश्चतर्भ्योदत्तवान् फलमपिचगमादिचतुष्ट
यत्रूपमात्मनैवजातउद्भूतः प्रस्तावः विनीतौशितितौयत्तसंभावस्याक्रियाकलापस्यविघ्नरक्षणमेवद
क्षिणा येचत्वारइति तत्रियसंततिरेवविचकिलमालातस्याः सौंदर्यंहोवर्णपुष्पस्तवकारवमनोत्ता
स्तेषांरामः पुरोजन्मा तादकैवजनसंहारकलात्कालरात्रितस्याः तयहेतुत्वात्प्रभाततुल्यः तादका
वधादयमस्माकंरहितेति कौशिकामिप्रायममृष्यत्राह साधिति यथास्मादृशादीक्षिताः यैरक्ष्यंतेतथा
त्वमपीमेवतवव्रीडमात्रमित्यर्थः एतदेवसपृथयतिक्रोधाश्रावितिइंद्रंकारेणतिरस्कृतेचिशंकोपाल
ज्ञा तयैवस्तुल्ययायः संतापः संज्वलनंतेनदीप्तेदीपितेकोपाग्रौजगत्रयमेवहविर्वितते सतित्वयिब्र
ह्मणाः प्रियवचनानिविघ्ननिमित्तेजातानिकारुण्यतिशयोक्त्ययेनचरिजयिनोपिनदवज्जगदैक्यना
दने भवतीतिवन्नम रविशिष्यस्ययाजवल्क्यस्यसमीयेतिष्टतोविश्वामित्रेचमहमागतेममतेनप्रकारे
णनभवति इमौरामलत्सणौदृष्ट्यायेनप्रकारेणहर्षोलसितेसत्परमार्थदर्शनसाक्षादवस्थानंशीथिल
यति गुरुसमीपावस्थानात्कौशिकारामनाश्रजानेपिहर्षमवसापरमात्मदर्शनसाखेनाशीथिलिते

अनयोर्दर्शनेतन्नदपि शिथिलितं यतदर्शनपरमात्मदर्शनादप्याधिकमित्यर्थः गुराविति सामीप्या
 धिकरणे समसो प्रकृतिविकारेभ्यो विषयेन्द्रियेभ्यः प्रतीपसंचतीति प्रत्यंज्योतिः परमात्मेति याते जलप्याः
 इदमिति ह्यत्रम् तादृकावधारिश्चरितप्ररोहः आमंत्रयययां लोचयानुद्वयवरशास्यैव तस्य कृतार्थता
 न ब्रह्मवदतीत्यवशीलो ब्रह्मवादी शुल्कमेव सेतु रालिङ्गभयगोत्रप्रतिरोधकत्वात् नंदनीसुतारम
 ण्यादिष्वः कर्तरीत्यनेन डीपू मोहमेव प्रकटयति सुवर्णभावात् धनुषावायणेन वा भंगुरेण भावा
 मित्यर्थः तथेति ह्यत्रम् तदिति ह्यष्ट सारम् इंद्रशंजर्जरेनामप्रमिश्यं मद्ययं यणः परिणयन
 मूल्यम् मुनिचितितस्य सीतासंबंधस्यावश्यं भावात् धनुस्तव शुल्कग्रहश्च दयमप्यभंगुरमेव किं
 तुरामस्य तश्चरितं दृश्यते येन तादृशमपि चापमारोपयिष्यतीति भावः बाल इति महर्षिरिति वि
 त्तानेतां दर्शयति दास्यतीत्यर्थे सत्सामीप्ये सद्देति वर्तमाना येषामिति ह्यत्रमिति येषां चापे विन्य
 स्ते विश्वरतावते अतएव प्रत्येचारहितं सत्केवलरोहितमेव जातम् अजुनः शक्रचापस्य रोहित
 शक्रवाच्यत्वात् किण्णनां याकाणीकासैव कस्तूरीतया सुरभितान् कदितधनुः अममाहात्म्याभ्यु
 जात्रिः प्रयोजनमधारयन् शंभुचापस्यानारोपितत्वात् येषामित्यस्यापेक्षायामपि चापसमर्पिते
 यत्र गमकत्वात्समासः यथा देवदत्तस्यात रुक्लमिति दृश्यकरणं संबंधोति कायावस्थाः
 साक्षादिद्यमानतया तत्संबंधेनोक्तसंबंधं जनार्थं यथानागरि प्राणो सरणो हरे मिता होमि सा होमी
 यत्र सस्यां व्यंग्यकोविप्रकाशोक्तम् त्वद्भागधेयमिति त्वद्भाग्यमपि तादृगास्ति एतेन कृतादृशं भाग

मु.
नी.
दी.
२५

येयमस्तीतिनिरस्तम् एतादृशं रामसीतोद्वाहादीनां प्रकर्षेण च यमपि दृष्टारः यतावता विद्यामि
त्रेण नाशवत इति प्रतिविहिते अमीनृपानामरामवलविक्रमवन्तो न भवन्तीत्यर्थः एतेन ये वांचा
येत्यादिप्रत्युक्तेरयुक्तेति रामादयः कदेवकाः सर्वपालचूनामपिशिरोधिरोहणार्हत्वात् ।
गिरीशेति च तम् पुरात्रिपुरदाहार्थं रुद्रा राधितेन ब्रह्मणा सरसा राणि संस्तुयन्त्रिमित्रं तत्र च
विस्तः शरुशेषः प्रत्येवापुरत्रयं वेधे इदं धनुरिति व्यातं किमप्यनिर्वचनीयं लोकोत्तरं वस्ति
मर्थः पीचकाविस्तारव्याख्यानम् उत्पादयति तिस्रस्तम् कोणपैराक्षसैरेव हृद्यैः कोटिहोमं
करिष्यन् प्रथमे तादृकमेव वाणैः कृत्वा सप्रतापाग्निदीपेन समिधं चकार सामिधेनीमिधने
यदने कार्यः सामिधेनीसमिहचौरिति बालसखैर्बालस्य मित्रैः होमकर्ता हि प्रथमं वद्विंश
मिद्धिर्दीपयति दशाननोपीत्यनेन तत्पुरोहितसूचनादिह तत्र इत्यत्र स्मृत्वा इत्यात्मनेपदं
विष्टमित्रं मस्य विद्यामित्रः ऋषौ विश्वस्य मित्र इति दीर्घः शौक्लस्तस्वाभिप्रायेण सुत्यादयति
विष्टेषामिति अयं विद्यामित्रो न किं विदित्यर्थः हस्तमिति द्वितीयावस्थावेनेनेति द्वितीया संहरा
पुण्या अनयरायं मौज्यादिब्रह्मचारिविद्वाभिर्युक्तः शांतोरमः पुण्यलक्ष्मीकत्वादीरमस्यांग
भूतः प्रतिभाति पाषेकोशिकशतानंदजनकावेदत्रयतुल्याः कुमारद्वयं समुदायं स्यात्कंस
दुष्टनिग्रहकत्वादयवतुल्यं यदवयवौ रामलक्ष्मणौ विधिमंत्रतुल्या कष्टमिति अनुराग्यनामास्य
पूर्वजोपि रावणेन हतस्तद्भोजनस्यास्य बालस्य रावणेन वैरागायनस्या नात्मतता सदेति सदेत्ता

तकास्तस्यः सुवाङ्मयत्तवंधु सायाय्यात्तजनः अथवेति अथर्वमंत्रयवयायाः प्रतिकरिष्णामुइति
 यदीति स्वभुजाएवमन्नवारणावक्ष्यवप्रसादः भूर्भुवः स्वर्गिण्यादिलोकाः वायुस्कंधसप्रकसहिताश्च
 तदंशालक्ष्यएवांतः पुरयश्चेतिहन्नम् समानीकरणः पराचनयराष्ट्रुलोगज्ञान पातालविजयया
 त्राप्रारंभइवकेलासोत्पादनास्थानेमांरोचकार उपादानमूलकारणम् आर्येति सहस्त्रार्जुनेनस्ववा
 कृभिर्नर्मदायांसेतोवद्धेकोपायुद्धमानोरावणः प्रत्यंचयावद्धाकारायांसिप्रः वालिनाकादायाराव
 णोनिक्षिप्यप्रतिजलपिसंध्यावंदितेतिह्यभ्यामपिशस्तशौर्यसर्वस्वः स्नातामिति कर्पींशोवाली
 हेहययति कार्तवीर्यः तौपरिस्त्रिंशोतौवल्लोस्नातोनामेतिसत्योक्तौप्रतिष्ठाप्याहात्म्यम् प्राप्नो
 हयत् प्रमार्जितवान् मञ्जोन्नति तदस्त्वलितत्वेनप्रसिद्धे एकस्थानप्रतिरोधासहिस्त्वालक्ष्म्यां
 अग्न्यात्मराजवेश्मसंचरणेन मनोरमामस्थिरतांनिषिध्यस्ववाङ्मसमूहएवपरिश्रणोकरोतिअपिर
 वधारोण संतप्यइति क्रीडनमंणाकृत्तानिनतप्रयत्नेन ईश्वरेषितृष्टेस्त्वमुत्तानिप्रार्थनादेमपराष्ट्रु
 त्वानिपरस्परंकलहं कर्तुंवेति सोपिकन्यायाचितंमां प्रेषितवानित्यत्रेणसंबधः अत्रकलहस्यवतीतत्वे
 पितृत्वालायेक्षयावर्तमानत्वनिर्देशः पुरःस्फुरद्भूयतामिवव्यनक्ति कलहंचकुरिति कृतत्वेत्येतमती
 तत्वप्रहृत्तेरचमत्कारित्वंस्मात् अयोनिजोनत्वात्मजोम् मांशरोधसेनतजनमात्रम् गौतमशुक्तस्यन
 तदातमशक्तस्यगृहात्प्राहिणोत् नतभवंतेतत्राकारितवान् एवंशौकुलप्रार्थनायांसीताप्रदानंरगी
 कारस्यनिर्धारणंकृत्वा मनसिजनकं प्रतिकौशिकः प्राह उलसनमुलासिकाशैत्तुकांभावइत्यनेनसि

अ.
ना.
२५

यांवाण कौशिकामिश्रायंतात्वाजनकश्राद्धकिमिति आकाशवचनमिति त्वासनाश्रित्यलक्ष्म्यं म.
योक्ते पश्येति हृदयेनेति शेषः दातव्यमिति रजसः पराणीयरोरजोसि सत्वमयानिसत्वस्य प्रका
शमयत्वात् अतवदवलोकनशुक्तमिति भावः शोचयवशाच्चाः मंत्रादिभ्योयः शोभवमिति इष्टमेय
याहर्षकारिणायदस्त्रादिवलादाह्वयत्वात्तेतत्तर्णपात्रेचापारोपाद्योहर्षकारीतस्मैसीतेयं शर्णपा
त्रीकरिष्यतइतिसप्तसीतां प्रदीष्यतइति भावः अमृनीति एतद्वक्तंनशुक्तमित्यर्थः तेनेतिविंशति
भुजत्वादंगुलीशतनिबुधेनकैलासेनयभुजविक्रमः कंठोक्तः सात्ताउक्तः इदानीमीदृशमाश्रयचा
पाक्रमणरूपमधिक्रियेतशुभ्रतेकाकानेत्यर्थः अयमिति अस्तन्यंतमारोपीयतेति यउन्नरप्रदानमिति
भावः अंगिरास्तमंगिरसः प्रयोउः रावणस्तुपुलस्त्योत्रइतिद्वयोरपि पूर्वजावेकपितृकाविति सीतादान
प्रतिषेधोरावणं प्रतिनतेगोत्रधर्मइत्यर्थः यौलस्येनस्वयमीश्वरभक्तत्वात्तुश्रायंनारोप्यमन्यैस्तश
क्यत्वात् तदारोपणेविनायपरिणयनाभावेकिंभविष्यति अधिकारःप्रयोजनमस्याधिकारिकततोविन
यस्याकारिकमिति भावः तश्चाणिक्प्रणीतांशिताधिकरणंरावणंस्फुल्लंतेयीत्यर्थः एतदेवप्र
कटयति शंभरोऽप्योत्पादनेनसुकरेणनमाहेश्वरोजातः धनुष्कर्षणेत्वसुकरेमाहेश्वरजातइत्यु
पहासः तदेतदितितदाविलस्रस्रसारमयत्वेनप्रसिद्धमेतत्कीर्त्यमानमाहात्म्यं प्रतिश्रुतिता अवयं
ठिता चौर्योष्माभाजामित्यनेनराणांस्पृशति कुष्मातायः उद्भूतोविषयस्तु ग्रहिवेत्ययमखंड
मयवार्थेडालिः कच्छपीतद्वद्वक्ष्यी अस्मेति यौराणिकाः अहल्याया अनुराग इति पूर्वणयोगः सवि

२५

नयेति गुर्वदेशादिनयः पाणिग्रहहेतुत्वात्तज्जाधनुषोद्भूतत्वात्कौतुकं वरंतादृगिति नवसमर्थसु-
क्षित्रेषु सत्सुतादृत्तसिद्धेशिराभिरभ्यर्चनं नृपकसेवयादभुतेतस्यानुग्रहं वरसदृष्ट्याशंभोर्वैलक्ष्यनि-
र्वचनीयं प्रवर्धमानं येन रावणसखेन दृष्टं तद्विदामितरुलंभजरात्रयमपितद्वैलक्ष्यमयनेतं प्रार्थितं न
पुनरर्थितयातजयेरावणस्य स्वयमेव सामर्थ्यात् यस्मै ईश्वरस्यापि न किंचिददेयमभूत् तस्मत्तत्राप्यर्थि-
त्वविस्तृतं त्वय्यर्थी भवतीति धन्यते मर्थीति श्रुतं वैलक्ष्यं विलक्ष्य त्वत्तं तस्मै श्वरादपिलज्जासैवेति वराप्रे-
क्षणस्य प्ररोक्षणं साच परमार्थे न तत्पुनर्कर्तृकत्वादिति काप्रत्ययोनदृष्टः यस्मिन्निति शंभोर्भूषणतो-
विहाय वासुकिर्यस्मिन्नुषिगुणत्वे प्राप्तोऽप्याकृष्टः पुनः कर्णावतं सो भवति सुतश्च प्रकीर्णवस्थाना-
त्तद्भूषणं भवति भार्गवगुरोरिति विशेषणं भार्गवं प्रति धनुर्वदोपाध्यायत्वेनैकधनुर्धरत्वसमर्थनार्थम्
कर्णावतं सायत इत्यत्र च वर्तमानवस्तुत्वादत्वादृष्टतारुंधात्रिति कौडयत्रतः कुर्वन् मूर्तीः क्षिति-
प्रभृती कुलपर्वताश्च मेरोर्दक्षिणातश्चैव त्रयोमर्गद्वयपर्वताः निषधोद्देशमकुरुदश्च हिमवानिति ते त्रयः मेरो-
रुत्तरतस्त्रीणि नीलः श्वेतो यश्चैव गवान् माल्यवान्यपर्वतो मेरोर्गोधारः पाश्चिमेन त्विति लिङ्गापुराणोक्ताः
दलयत्रिति मतांतेरेणवतादित्वाद्भुजः नागकुलानि अनंतवास्तुकि तत्तककार्करो यश्च महापद्मशंखः
कुलिकानि अदणवधिराणीत्यत्र यश्चैव दक्षिणेत्येति तृतीया नचाख्यापरिग्रहस्य प्रसिद्धपरिग्रहायंताद-
दणवधिरिति प्रसिद्धत्वेन अदणदीर्घ इति तृतीयाया अप्रामिः शंकनीया अदणवधिर्यस्य नचाप्रसिद्धत्वेऽपि फ-
णिनां दृक्कृतित्वेनायं तं प्रसिद्धत्वात् वैदेहीति धनुर्भगनोदाहृतसखेयचुर्विवाहेतयोगात्स्त्रीकपोला-

सु.
ना.
२५

त्रमेगलधनिः द्योममधेचवैरिसारणानिमित्तं उपश्रुतिशरं उपाश्रुभवाकोश्रुतिः शतंसमूहः
धनुर्भंगसामर्थ्यदर्शनेनतेदेवगमात् द्विषतामितिडासिनातक्राश्रुपिषोहिंसायामितिकर्म
विकल्पे शेषेषणी मध्येन भइतिपारेमध्य इत्यादिना व्ययीभावः रामेणयद्रयं ह्यलं चनस्य
धनुरेवदृष्टत्वाहंभोलिः तद्रंगजातोधनिः भज्यमानधनुषि जायमानशहोस्य पूर्वज्ञमेव
वर्णितत्वात् अत्रभंगेधनिर्ज्ञेयः क्षणमित्यतीतोक्तो पुनर्भावे समासस्य क्रिस्तत्वात्सोद इति च
सुस्येवाकारणात् सर्वकर्माणि व्याप्नोति सार्वकर्मीणं सर्वादेः पश्यंतेतीनः उन्नमायगृहमाग
तया द्युतेवस्तुदीयत इति गृहस्य व्यवहारः अत्रोन्नमणविवक्षयान इति संबंधमात्रेव ही मुखशारुचे
तनेन चतुर्थी स्यात् अभिप्रेष्य अभिप्रायीकरोषि आगमयस्व प्रतीक्षस्व गमेः क्ताता वित्यात्मनेपदे
वाचिकं संदिष्टवाक्य वाचइकणितीकण लिखितस्य शासनस्य हतां शासनहारः प्रभुः निर्दिष्ट
इत्याजप्रभवायेत्वाकाः कोपांता आणित्यागिसारेवैत्वाकेति निपातितः अपत्यायस्य त्वणो बद्धः
त्वेलोपः स्यात् मिथिलायां भवामैथिलाः भवेण पुरुषस्य परिणतप्रतत्त्व इयं प्रकर्ममादात्वं
द्रुक्प्रते संयोग एवांतरंगो बलवत्कारणं वयांसि पुनरकारणमित्यर्थः बहिः स्फुरार्थेन प्रहीणाके
न वित्यति तल्ल्यातयायस्माददेह संभवयाकम्यविवाहसंबंधोचितं पुलस्त्य कुलं परिहरन् गौत
मादीनामवद्रुक्प्रतत्वादमस्य तथा वियस्या संयोगादतिहृद्योपि मंदवदिरसि सवैशति लोक व्यवहा

रानभित्तेतिभावः वर्षीयान्नुज्ञः पचेलिमः पच्यमानः व्याप्तेषुरकेलिमा इतिकर्मकर्तरिकेलिमः
 त्रिभुवनरावणास्त्रिजगज्जयश्रीपतिः तस्य त्रीत्वेन त्वां तस्याः सपत्नीं अनेकोवद्रूपकारोयः यशकर्म
 सक्तयानां गायामिर्वाविशेषः यदनेकाथः गायामिद्वययोः अर्थापिताः सत्येकताः अमात्याः
 सहचराः साधारणउपहंभकः मधुपाश्रिभोहिमहचरेभ्यः स्वामिनामधुदेयं तस्मात्तुष्टं सुष्टं
 भूषास्त्रकल्पान्नृपेत्तदन्नमित्यर्थः एवंविधेषुरावणभुजेषु सत्सु हृष्येति सज्जनसंबन्धेनश्च।
 अरुपेणायः सकारः प्रणामादिसंमानस्तेन निष्फलमेव त्वं वियोजितः सीतया त्वरावणहस्तग
 तया यथादयिभाव्यम् समंतादिति सुरसुंदरीचामरसमीरोर्मिभिः प्रसरद्यद्गुजार्गलानां सो
 रभ्यं ललाण्याविस्मृजितं तेन अचिनिष्कलं कलेन सुरसुंदरीचामरसमीरेरेव यौलस्यभुजविस्मृ
 जितं जनेरेव गम्यते अथचसुंजमादिसौरभं समीरे प्रसरति अतएवायं त्रिजगत्पतिरप्रतिहतवा
 द्रुत्वलत्वात् तेन परिणेतुं चिंतितां सीतां त्वं मापरिणोषीः अरे इति मक्कारप्रवमाक्षेपः उपयथा
 इत्यत्रयमः स्त्रीकार इत्यात्मनेपदम् गंभीरमना कलनीयं ३ ॥ इति पुरारिनाटकद्विष्यके तृती
 योऽंकः ॥ ३ ॥ श्रीगणेशाय नमः उच्चिद्विकसितं तं शलुमंथरः तायेते यत्ती भवंति ततः क
 र्मकर्तरिकः ततः केष इति न स्यात् त्वं गार्हस्पत्यपतिपत्नीसंबन्धः तस्य ऊत्साराशौ विरहविरितत्वा
 त् अथापि किंचित्प्रभातोद्भेदकाले स्वमीडा अयं हताशो विरहस्थित्वाभीताः संतः काकांतं ररावृयि
 तं धनं तस्मिन्निधनिश्रवणार्थं मौनेन स्वपूण्याकां कंभरात्पतिलक्ष्मीकृत्वाभिजानते अयममुकस्यैव

मु.
ना.
२६

स्वरशितानपर्वकं जानंतीत्यर्थः अत्र जानातेरकर्मकत्वाद् इत्यात्मनेपदे प्राचीमिति त्रसु परि
याद्यापत्यः यत्नीपुहोपसर्पणं च सकः तत्र सत्तवासकदीतीत्युक्तम् परियाद्यां फलार्थे जानते
प्रसवयववा इः खेचेल प्रसादेव धरेतेवासकाः स्रताः नातिधमाः स्वर्णकाराः अग्रोऊषाला आग्नेयाः
काल्यग्रेरेयाणि तयोण आग्नेयाश्चेते नातिधमा इति समासः आंगारिका इत्यर्थः सूर्यकांतेभ्योऽपि
निर्गमनऊशलत्वात् अग्रोसिरोध संतीति विग्रहे नाडीवदी खरीत्यनेन खश्चित्यः उपपदविधिः
पुनरंतविधनाश्रयणत्वं एव विधापता रुच्यो लोकस्य सूरतं रथांगसूहेनिद्रागमंचक्रमुदिनी
सूहेत्यासंजर्वते दिवा लोकस्य संभोगत्वाय योरभावाश्चक्रवाकक्रमुदयाश्च तस्मात्वादि यमुत्से
लाहं तेत्यद्यं हर्षघोतकं इत इतोमित्यद्वेष्टुरोदेशे भवादक्षिणाय आसुरमत्पणिरित्याणि पारो
क्ष्या विज्ञप्तेति प्रकाशयति क्रमेण दलंति मुदंति नमिस्त्रायास्तम सोमर्माणि जीवयद्वा नित्यस्यो नि
मंछंती प्रस्तावादासग्रहात् नवरतगुरुत्वात्त्रयोऽष्टावधूः स्वर्गचय शंकितेपतिवत्तः साद्योमादात्तरि
तिसृत्सुंसयति अयामेति अयं त्विषास्पतिर्मृदुयथा भवति तथा वितपते दीप्यत इत्यर्थः व्युदस्तय
इत्यात्मनेपदम् वैहासिकः केलिकरो यथासौ स्त्रीणामधुराविकारहेतुर्भवति तथामृणालिनो नार
विः तत्रेजसा दृश्यमानाश्च स्त्रीयाः ऊंऊमयजं ऊंऊरागोप्रियवत्तासि विपर्ययेन मुद्राकरवत्त्वति
विंबिताः स्त्रीण ऊं वीरोमांचयंति तद्वशनेन लिंगेनावस्था स्मरणत्वं प्रियेति स्वसंयतिमभिसृज्य
प्रातस्तुतहा विष्णुमंत्यः परस्परमिच्छितंगुलिपाणियथा अमृः सनपुलकादनुमितं रतिविषये किं

२६

मप्यनिर्वचनीयं विवर्तते विचित्रं भाषत इत्यर्थः दीप्तिज्ञानयत्नेन नात्मनेयं प्रभातशति शुभ
कृत्स्नरहोनरहमेतन्मात्रवाद्दृष्टमइत्यनेन समासांतः अतिशयोक्तेरुल्लिखितोनां अतएवाश्रितपू
र्वश्चमत्कारः समुक्तं य एव रहोन्नताद्याय कत्वेन साखीनोनवपरं वक्तिः गूढं न वत्वादयत्तं अहं
इति विदे मनुष्यसंभेदो मानुष्यकं यो यो स्यात्पुरुषोन्नमादित्यकञ् गुणगुणिनोरभेदात्तेजसीपुरुषः
अभिसंधिरभिप्रायः इच्छितं न तत्तयहेतुरित्यर्थः तामेव दुष्टामेव अधिक विदे अस्माकं नेत्रेषु चिं
तयारात्रिर्विभातीत्यर्थः अथ चातिष्ठमात्येषु चिंतयानि शाविभाति अतोऽप्यायः सविद्यतेये
षोतेति एतः तेषु नीतिप्रणयप्रधानेषु श्रुतेति इः अवभयकरत्वात् ह्यन्नात्रेयनुर्भगायं अंतश्चि
त्तेयतं स्याच्चिंतयानि कृत्वा यत्कृताकारनिगूहनेन यन्मुत्तेतस्य त्वचिविदिनेस्मितेयेन सतयाचित
हिमुत्तविष्णायतानुमेयातत्पद्वनिमित्तसहासः कृतोऽयं तश्चित्तयारुद्धत्वात् त्रिप्रणालस्य
ते अतिशीलाति वत्स इति कनिष्ठः मातामहोक्तेः श्रुतेरस्य विप्रकीर्णस्य च संवधात् तत्पक
रंता शीत इति पुनरावर्णो बलात् एतोषयिते वर्षसहस्रं तयस्तमानि जमेकैकं शिरास्थित्वा वक्रौ
जुहाव एव न वत्स चित्रेषु दशमच्छेदारे भास्वसत्रे बलात् एतानुष्णान्तर्यामिदेव भ्योदैत्ये
भ्यश्चामयमयाचत तथेति तेन प्रतिश्रुतेन वीभूतानि शिरांसीतीति हासः हावत्सत्यमंग
लमाशंस्येयपोहति शांतमिति प्रतिहतममगलं यस्मादृशकं धरस्तममुत विक्रमासीति भा
वः विद्यामित्रेति कन्यादिदत्ताजामातावा तस्यामात्यपदेण वा संवधा ज्येत तत्रास्मात्त्रातसत्वे

तेति

सु.
ना.
१७
२७

न कौशीकवैरिनादायनेविनेसंवधि नो माकाषीत पुलस्त्यादयस्तुपितृयत्नीयाब्रह्मसंभवत्वेन स
र्वस्यापि मात्यास्ते कथं न गणिता मौलिः शीरस्तत्रोपरिस्थिता हलभी मुकुटं सैवाधारत्वेन ययं कोयेषां
रत्नां कुराणां तद्दीपानयनदीप्तिः केशाकर्षणं न हस्तगतानां तस्य एणमेन च चरणस्थानां नखमुत्ती
नां पोषः एवं विधस्यापि जामातृव्यत्वेन कृता वियत्त हस्तपतितापि सखयति मातादृशी गृहाणां ये
क्तिरहलकः प्राकारावयवविशेषः तदये प्रयीवो मन्त्रवारणः पयागारः प्रजागरः जंभात्रयेनानुभा
वेनानुमेयताश्चित्तमाने कार्यं दृष्टमिमुक्तं शुश्रूषाविकामिते प्रसेवकादिभुवितन्मध्यगं वस्तु दृश्यते
इत्युक्तिः दशरथप्रागते कुमारानां विवाहारे भोगोदान एवं ब्रह्मचारिविद्वानयनमपि गोदानमंग
लेनास्मिन्महते तावन्मया प्राप्तं मिथिलानगरं स्वस्याप्राप्तीयायाः करणं सर्वदयो स्यादाविति पुंव
द्रावेस्तीकाराण्यपरिनयने ततो बद्धव्रीहिः तत्रियब्राह्मणस्येति वणं संकरत्वेन ऊत्सने उनाटक
मेवाभावयति रामयाचनादिनामुत्तमं तत्र सकलनाटकाचारं भात सुबाहुप्रभृतिराक्षसव
धेन प्रतिमुत्तम अक्षयनभंगेन गर्भः सीतास्तीकारेणावमर्शः रावणवधेन हिरवहणं भावयित्वा
निष्ठत्वात्मनस्येव कृतोक्तं नो विमर्शति सोऽत्र मर्शति सकौशीकः जैत्यत्रिकेनेति जैत्यत्रिकं तत्रियवी
जात ब्राह्मणमौज्यादिसंस्कारात् ब्राह्मणं तपः संस्कारात् मृधीयन्कृच्छ्रेणाधीते धारी जेः कृच्छ्रेण मर्श
परिणं स्यते अंतर्भूत एष्यमाणमेरेकधौताकर्म क्रियेयं काकर्म क्रियेयं नेन कर्म कर्तव्यं तस्मै यदसु
श्रुविनयेति सर्पभयं विधति पोषयेति यानि तमांसि सर्पभयोद्भावात्रेषां तमसां संसृतमो भवतु सर्परेत्ना

योतः परं निःसंदेहं सर्वदशानां प्रथममुत्तमं भवति प्रज्ञोपाध्यायस्य सर्वेण विद्याभ्यासस्य रत्नालोके नात्मा
 न स्यात्तस्मात्तत्त्वस्य च भवेत्तस्मात् उन्निष्पन्नान् उद्यमं कुर्वन् उद्योतु हृदयमात्मने पदं कथं प्रतिकर्तव्यः
 सीतानयेन स्वयं रावणादयः कोष्ठपायांश्चितनीय इति भावः सो हि मे वल्लाङ्कार एवोपाय इत्यर्थः दोः स्ते
 भेति विस्मयं न भुजगवैदिक इति हेतोः नायं यत्कमेव धनुर्ग्रहीते चेष्टे प्रस्तवं न हि परिणयनसूचनमि
 ति वचनमिति वचनप्रस्तावस्तद्वचयति एवमालोच्यतदभिप्रायं विमृश्य श्रोतव्यं कथं हस्तस्य संरभा
 भावात् आततायिनं दारापचारिणं मुनीति तदुणवर्जितान्मुनौ संयत्तशस्त्रेण्यस्त्राणि उपदिशति
 मर्त्यलोकावर्जनेन जातमेव सुरधनुर्भगो वसुधाणां हर्षे तदनुगामित्वा त्रागलोकोपि हृष्येत् एवं
 रामगुणैर्जगत्त्रयी क्रीडा क्रीयते स्मेति ते क्रीतात्कारणदेविति दीप्तिस्तृतीया समासः ततः स्वातेणः
 प्रभुत्वे स्माकं प्रभुत्वादेशेनाखलत्वे विवर्तते रामे प्रभो सतियदस्माकं प्रभुत्वाग्रहस्तदौर्जन्यमिति भावः
 विपरिणामते कर्मकर्तारि भूषार्थे सनेन शक्यनिषेधः तदेवं तस्मादेवं दारपराधुतायो वदन्भिः संभूय
 शस्त्रं विना ये कैकस्य लोष्टस्य क्षेपणे वधः स्यात् आरण्यो गिरिराणे भुवोऽनुत्तरमहाराणां स इति नः
 आरण्यो गिर्यंथा उः खदेतुत्वाङ्गः खोयमतो न्यो मंह दशाखादीनां चर्षणे तस्मा ज्ञाते ज्योतिर्विस्फूर्ज
 यति तथा राजप्रज्ञोऽऽवाङ्गः खसहा दसर्पात्कोधात्स्फारयति यौरुषमिति मंडलस्य वनोद्देश
 स्य राजकस्यानुयायः क्षीणा प्रजीवना लज्जा प्रयिकाभिलाषिण्यः अग्रचारिताति स्तृताः साम
 वाचिकं समवायं समवेति समूहाश्चेतीकण समवायः समूहः परिणेतुं मिथिलो गतस्य भरतस्य

मु.
ना.
२८

२८

हतांतोपलेभायशोतरेहरश्रुत्येनार्गेसतीर्थः सदाध्यायीसमानेतीर्थेगुरोवसतीतिसतीर्थ्यइत्यनेनयेसा
धुः तंयाज्ञवल्कामिथिलास्थितमयास्य अतस्त्वामिति त्वंसिद्धशवरी तदनुरोधेनसुग्रीवदाहिएन
प्रसायितामंशेरेवेयमितिजनितविश्वासा संविधानकेरासवनप्रेषणादिकंतश्चाप्रव्यक्तीभाविष्यती
तिदशरथोत्ताप्यइतिभावः कार्यगौरवादितप्रापद्वद्गलायासद्व्योरासमस्यापिवासनसंभवेकार्यगौरवं
संभावं तद्यसनमस्माभिरस्मद्यसनमेतेनप्रतीकार्यमितिप्रतीकारसंधिः ऊटिलताकोटिल्यंडरसि
कृतलुदिकृत्वाजनस्यानेदंडकायस्थानविशेषः नन्वेकलोषवधरत्तार्थमायाप्रयंचेनसंप्रत्येवकिं
नद्वियतइत्याह तपनेतिनस्यसंश्रितस्यप्रभिमन्यते आतिष्ठतइतिप्रतिज्ञायामात्मनेपदं वीभ
त्सतेजुगुप्तंतेलोकोत्तरत्रयत्वाद्वाज्ञभोगानिःस्पृहाइत्यर्थः जनकनगरात् मिथिलायानिष्क्रामंसा
भुजेतिह्रनम् एवंसदस्वार्जुनेनांतःप्रयत्नलकीरांशेस्थिरत्वायनर्मदाभुजैःप्रतिरुद्धा सहस्वाद्यं
नः पितोर्वेधाद्वैरीयेनभार्गवेणभार्गवेणकौत्सकादनायासंहतः ऊत्रापिकंधरेतिपाठोदृश्यतेत
त्रकं द्योवचूर्णितोमध्येयतितःसंभाव्यते सर्वराजकोराजसमूहः इयंषंडुरभिभवडःखेनाभिभ
वोम्येतिममासः इःखेनहृष्यतइतिकृतेतणामिमुधीत्येननयुःस्यात् विशेषणहृयेनलोकहृय
जयउक्तः प्रातर्मध्याह्नास्तसंध्यासकृत्तानिसवनानिस्नानानियेनसतयाज्याज्ञाततानाम्यपचा
राज्यावातः एषुदोःस्तंभेशालिनीज्याकिणश्रेणिनाघ्रातरिताप्रशस्तिस्तेनाभ्यायदेशीकृतात्मा
चक्रंजैत्रीप्रशस्तिर्यस्यसतयाजयेदिपाषाणस्तंभेप्रशस्तिर्यस्यतेसंस्तुवाणउत्रैजयन् समः क्षणोः

रितात्मनेपदम् क्षत्रियसंभेवगजवनं स्नेयचौर्यं चतुरंशोतुःसमुद्राधिपारतिचरणिकरीकाते
 घोरान्तोसार्वभौमत्वेनविजयनशीलं तूणहृदीकरणापुष्टप्रज्ञायंग्या स्वाङ्गभूतात् मुनेस्तावन्मा
 त्रयनत्वात् धनार्थः स्वशास्त्रेनसर्वादः श्रुतरस्मान्परिधानरूपात् पदादाकृष्टैर्दम्भवल्कलसूत्रैः
 पदस्थतन्मयत्वं श्रुतरशब्दउपसंख्यानार्थः सर्वादः सृष्टंस्वादिसंनस्यानतिक्रमेण यथासृष्टंयथेत्य
 व्यर्थीभावः यद्यन्तुसंनतज्ञोजनशीलेनप्रत्यवसिताभुक्ताः संपुरोरोणसाधवः सांघर्षीनाः प्रति
 जनदेशादेरीनः शास्त्राशस्त्रीति शस्त्रैः शस्त्रैः प्रहृत्यमिश्रोयुद्धंशास्त्राशस्त्रितद्वातेननास्तिक्षेत्रवी
 राणांक्षपितत्वात् अतएवभूतनानांदेवानांपरस्परसंवर्षात्करव्ययकार्यमार्गाः तेसंक्रवंति संत
 तसुरसंवागात्संप्रतिउरवगाहाभवंतीत्यर्थः नवानामनुर्मदाहंध्या अरविंदमेवसाधोतंजोत्र
 तप्रदेशात्वात्कर्णीकावलभीतत्रकेसरगणिनिष्कृतानागदेतकाः तत्रयर्थेकिंकावस्थानभूमिस्त
 स्माविश्रान्तापूर्वद्विष्टपांगनगतादेतिहृदेषुनिवसंतीतत्कपोलतलोभ्रातधमरेमुदमुदवदत्
 संप्रतितत्तदभावेकमलमधुपैरेवतस्याः प्रमोदइतिभावः शोभाविति यस्यज्जावलीशोभः कलाय
 र्स्मप्रापयतित्रिपुरस्त्रीकर्मात्पलानितपतति इमांतज्जावलीकर्णातादिसृष्ट्यस्वाकलाचिका
 प्रकोष्ठंप्रगासतेज्जावलीवेनिदंति त्रिपुरपुरंध्रीणांवल्लयानिभज्येते अकालेकृष्टेशरेतासांवधेये
 नभूषणध्वंसात् तदेवंविधंलोकोन्नरंधनुर्भगंमुहोप्राप्त्यर्थं ग्रंथयोरोमज्जलानि दाशरथिरात्मव्यव
 क्षेदार्थम् नन्वकपवेसमसालिष्यतीत्याह जिह्वाअस्यसंतीतिजिह्वालः प्राण्यगतातोलाशतिलः

सु.
ना.
१५

२९

जुहुतां धातुविमेति अद्वयत्तयरोत्तरातिप्रतिपाद्यपरोत्तार्यपरोत्ताविश्रोतमतेन सत्वमास्ति
त्वे बुद्धिहेतुः सामान्यमस्यामूर्तत्वेन हवना संभवे पितृभिर्वा किं हेतुना निःशेषाणां द्रुतत्वाद्भवन्नु-
क्तम् पूर्वमेकविंशतिवारा अधानद्विषयकवलयद्वयशेषीभूतेषु वस्तुतया सक्तैः श्रुतिभिः सारिषु त-
त्रेषु मध्ये चिं वभुस्ति तत्वात्परशुरयमात्मनारामं गवेषयति अन्योपिकवलेषु भुक्तेषु चिरात्तथापि त-
सत्रवशिष्टसालेष्वातिवित्तसो भुक्तशेषः तत्रेषु तत्रातिविशदः साकमिति स्केदेन सदा ध्यायिने
तत्त्वत्वं शंभुवात्सल्यपात्रतां भार्गवस्य दानार्त्तं यो यथावद्वत्तुर्वेदं सामानि च प्राप सस्ये च मितिसमं
चतीति क्तिपि सदसमः सधिसमीपनेन सस्यादेशः भस्मां ऊरेति द्वाशतिवेदे अयं मस्यो प्रक-
रितविक्रमएव तदीयधनुर्भंगं शृणोमि यो हंशस्वाभासकलेहे कोपांथः सत्कुमारमपितामस
सुतत्वा द्रस्मां ऊरेति निंद्यामंत्रनेन निर्भस्मय त्रिपिचोरी गिरिशाभ्यां ततोऽप्यधिकवात्सल्यात्परस्परं ह-
सित्वा दृष्टो न तस्य कोपमिति शीवश्चाशीवाचेति पुमान्स्त्रयं त्यनेन केशेषः तयोश्चाभिचत्वाच्चापसंब-
धो नात्रुपपन्नः रेका ऊतया इति दुर्विनीतसामांतः प्रकृतत्वात्सहस्रार्जुनः तस्यापचारः ऊकर्मनेन
प्रार्थितो जातः पित्रोर्जमदग्निरेणुकुं पयोवधस्तेन रोषस्तस्यानिस्तारैर्वैरिनिर्घातनाथं मेव बंधुः सजनः
पुराजमदाग्निना सहस्रार्जुनो भोक्ता निमंत्रितः कामप्रदायिनीं होमयेत्तु हरेस्तां धत्वा धावन्ते सदारममुं
प्रहतवान् अथ वानां तादागतौ जामदग्न्येकविंशतिप्रहारदर्शनात्तत्सां युयादिति निःस्रियं कर्तुं
प्रतिज्ञातवान् इति आसन्नविंशापकविंशतिः उद्धेरिता उरुह्वेदाः तत्र जन्मनः तत्र तदा एव प्ररोहा

कुरायेन सतथा विशामित इत्यत्र शमिधौतः प्रगल्भार्थभावादित् उदितो वेति वेदत्वात् वेदोपितिक्रयोः
 रिति नित्यमेव निषेधः प्राप्तः ह्यवशासोः प्रगल्भ इत्यनेन प्रगल्भ एवार्थे नियमादप्यत्र भवत्येव उक्तम्
 राः त्वं रितायेगर्भाधूणास्तेषां सामिष रुधिरवसाभिर्दुर्गंधधारम् जेतारमिति भुजपंक्तिनिःश्रेणि
 काभिः कृत्वा समकालमात्राभिः सामंतदृषाणां विजयश्रीभिः प्रयमाणां हृदये यस्य सतथा तादृशो
 विश्वविजयि निरावलो नितो सर्वेषां मपितल्पविजयात् अथ च निःश्रेणिकाभिर्वाहुतल्याभिस्तुल्यमा
 रोहणम् उरस्य शब्दात्समासांतविधेरत्रित्यन्तात्रकम् यश्च स्तंभजये स्तंभलक्षणस्यैव वैरिणो चोतापि
 षण्मुत्तवेन एषेपि सुखसद्भावान्मुत्तं ददर्श अहो मिश्रे भवदने करोसः शांतवीराद्भुतत्रयस्तस्यानुभा
 वाकार्याणि ते उर्विगादौ विचारयेत्तमशक्नो मनोत्तश्चाभोगः प्रपंचः जटाशति जटाक्षमालासृगत्वं
 चाधारणं शांतस्य परश्वधादिधारणं वीरस्य अस्त्रब्रणविकटत्वं राक्षस्युतयोश्चानुभावः रौद्राद्भुतयो
 र्गमकत्वाद्भौद्राद्भुत अस्त्रब्रणविकटं च तद्भौद्राद्भुतं चेति समासः तथा विधरणं दर्शनं रौद्रत्वं भुवनाद्भु
 तत्वं च दर्शयति प्रशांतं रसगमकत्वात् एण्यविकारं ऐश्वर्यं एण्यऐयण इत्येयण इह च स्तंभस्यैव
 धनुषः करेण धारणं ततः प्रविशति सशरचाप इत्यनेन तथा भुजे विधाण अतरेते त्वनेन च न विरोधः
 गुरवः सिंहप्राया बालकास्तेषां पुरोहारिणाश्च प्रकृष्टवेषसंपर्तौ मनयो विशेषः आदेष्टेति आदेष्टा
 निवर्तयिता गौतमिकं वीजाद्वात्ममौज्यादिसंस्कारात् हरेगोचरात् जंबुद्वीपः सर्वमध्ये ततश्चल
 नाप्नोततः आमलोतः क्रोशतः क्रौंचः शाकः पुष्करश्च समीपां वाद्यावाद्या संस्थितिर्मंडलीभिरिति

सु.
ना.
३०
३०

सप्तमीयाः अभिषेधि आभिमुख्येन प्रमोदकतयैषि गच्छसिता स्त्री तान्करोषीति भावः कस्मैचिदनिर्वचनी
यमाहात्म्याय हेहयस्त्रीनेत्रां भुवि लभो भवद्विधा तौ नामेवेतेषोरस्य तान् दत्तजं कथिरे युमेतर्पणीकृते
माता चोपेता चेत्ते कशेषेण पित्रभ्यां ब्रह्मवाङ्मज्जनाद्वाङ्मज्जनाद्वाङ्मजाः दत्ताः समस्तान्मानुके प्रसत इति कि
यिष्यी वालकौ तकेन न तदर्थेण भंगाभिप्रायेण वा मंगलं धनुर्भंग इत्येकोत्पसीति न चिंतितो भूः आनुषंगि-
कं सांपर्तिकम् महासेन इति शौरैर्मन्त्रयमदंष्ट्रा सवैस्तत्पत्न्यादेकवारं शरवन प्रभवत्वात् द्वितीयं तभारं
वशैरेजीवन्मुक्तत्वात् शरजन्मा चेमांस्तत्राणं भुवमजयत् न पुनर्विप्रादीनां साहिवाङ्मज्जनाद्वाङ्मजाः उरैर्गंडैः
संचाराभुजवनानि च प्रत्यासयास्तत्राणमेव विषमत्तभूविजये दिवीरत्वप्रकर्षः क्षोणीभुजवनेति या
ठे सकलतत्रजातिः स्त्रीकृतादिति विजयप्रतीतिः स्यात् उपसमीपे विंशतिर्येषां त उपविंशाः प्रमाणे-
संख्यायाः वशीकृतोत्तितः विशाखाः स्कंधः वदीर्णास्त्रिंशे अस्माकमनुभूतत्वात्कृतिः पुनरुत्थानं
उपनमयद्वौक्य कौशिकस्योपताप्रथमं प्रकाशने कौशिकोपते आदाबुपक्रमेयत्त इत्येतेन ज्ञीवत्त
वीरगोष्ठीकौतकत्वञ्च परशुर्यस्मिन्वा दौ सतथा उद्यमं ऊर्वत्रुद्यमानः प्रमुदाशोयस इत्यात्मनेप
दं कौशिकस्योपनमनानुसयास्तस्या किंचित्करत्वेन गुरोरपितया विधत्वा मिसाभिप्रायेण कौशिकस्य र्यः
त्रयोवारा प्रस्येति द्वित्रिचतुर्भ्यः स च सप्तवारा प्रस्येति सप्तकृतः वारस्य संख्याया इति कृतत्वं च भूमा
त्रमिति हे भगवन् क्रोधं त्यज विक्रमं विनापि हि जज्ञास्यैव त्वमस्माकं प्रज्योसि क्रोधविरमेदेत माहर्षि
वोयमिति अयं मलदणोऽभिभो हि जन्नादिक मय्यविमृश्य पुत्रचापलकारीत्यर्थः न ववाङ्मज्जनाद्वाङ्मजाः प्रथमोऽभिभ

बलः इदं च तत्त्वमप्यसौ वीरव्रतमीह शरीरं दृष्ट्वा विधे भवतापि इति निर्वाहकत्वेनानुभूतपर्वम् एतदेव दर्शयति
 भूमात्रमिमादि मावशाद्दीवधारणे भूरेतावत्किं यतीन किंचित्प्रमाणेत्यर्थः यतोर्णावा एव प्राचुर्येण यतस्तद
 पिसाधितमात्मीकृतं सत्त्वाद्दृष्टेन जित्सुनावीरेण विंशतिवारान्दध्यते अथार्थे साक्षिणं दर्शयति वदतीति
 एकविंशतिवारान् जययवतत्कथयति जितस्य हारणे विना पुनर्जयाभावात् यतो भवतापि भूमात्रं जितं
 पुनर्दार्पित इतीह प्रामेयतदौदवीरव्रतं सादृशमप्यलङ्घ्यतवाद्भवत्ततः पराजयोपि भवतः संभाव्य
 तेतस्मात्कोपेन चाद्विजत्वादेव त्वां प्रजयिष्याम इत्यर्थः अणवः प्रकृतौ स्मिन्निति मय इ न इति सर्वेषाम
 स्मदंशजातानामित्यर्थः तेन दिंबोयमित्येकवचनेन विरोधः जात्या केवलया पुनर्मनागपि न विक्रमेण
 परसुराम इत्यनेनासहाविधिविक्रमत्वमात्मनो व्यनक्ति अतएव साक्षेयमाह कथमिमादि भूतापुधश्चेद
 भविष्यः तदा ज्ञायैव प्रजितं दर्शितमभविष्यत् पदेनिरस्यत्वात्तद्विप्र हृतं तद्गुणतामस्तुमिति भावः अ
 तएव साह विनयेति चालितैः वहिर्दृष्टावेष्टितैः प्रसीद भगवन्निमादि भणनात् किमप्यनिर्वाच्यं नव
 मजातपर्वमंकंकलंकः पृथ्वीद्वाराणालक्षणविद्यादिः प्रकटयद्भिः अंतरभ्यंतरे क्रोधातिशयं दर्श
 यति त्रैलोक्येति तद्विषयवर्णोवाद्भ्यां जातो यस्य सदाद्भ्यां संप्रसृत इत्यनेन विविंच्यादप्यात्मन उक्तं वस्तु
 चनम् कुधा ज्वलतं कालानलानि भंभार्गवमवलोकिकवलनशंकया देवा सुराणां संभ्रांततः सप्रह
 तित्तानुच्छादितस्तवेयमेव भूर्यस्तं कुर्वतो विप्रदेयाभूत् तदिदानीं दक्षिणायोग्यस्योपाजनीयस्यांतरा
 भावात् अफलत्वेन निःसारमापुधेयजपर्वं तद्विषयोच्चेदायतवापुधग्रहणं दक्षिणावृत्तिसर्पाज्जनफ

सु
सु.
ना.
३१
३१

लभधदिदानींनिःसारत्वादफलेनभंगुरेणकिमनेनेत्याशयः भगवतश्चादियात्तवल्काविशेषांतेयेतच्छि।
यास्यजनकस्यानुलेगनीयवचनत्वेहेतुः वाजसनेयेयश्चादनेनपुण्यशब्दस्यकर्मधारयः तस्यपरिणतत्वा
नस्येत्यर्थः गृहीतवाक्यः मनवेमानितमेवत्वद्वचनंपरेनायेप्रस्तावः अधिकारविंशतिर्येषांप्रमाणे संख्येति
तः तस्मिंश्चपरेस्त्रीपुंवदित्यनेनपुंवद्भावः अधिकशब्दोत्राद्युत्पन्नः नत्वपिपुण्ड्र इतिताडितकप्रत्ययान्तः सतिहि
तद्धितांतत्वेपुंवद्भावनिषेधः स्यात् अथवात्कंयवगानितिमतांतरेणवायपिकित्वा अवभृथोयत्तांतस्त्राते तत्र
भृतकश्चमहीद्रूपस्याचमनस्यदानात् एकविंशतिवारान्दक्षिणायां दितेर्दत्तत्वापुडेनिष्प्रयोजनेपि सकलान्
यवयधृष्टबलत्वादभंगुरोवीरहयपुहात्कीडामात्रप्रायात्कथंनिवर्तः इदमप्रश्नमिविषयमित्यादिजनकोक्तैः
प्रत्यक्षाम् भृगुतिलकेतिभृगुयतित्वात्रमोनतभयात् तत्रजातेः कदेवकेनसमूहेनोद्भेदः अस्माकंमित्रेण
नाञ्चालक्षणायासह्योनरामजनकत्वाद्भूमदग्निवत्तमपिमान्यश्चर्यः अस्मदिति वद्वचनंधीरोदात्तत्वात् वी
रव्यवहारमेवाह पुरमथनेति रुद्रधनुर्भंगादुत्पत्त्यानेयस्य अहर्दिवमहर्निशं सज्यनुषश्चादिनानिपाति
तं अर्विः क्रोधरूपंतेजः वाष्पानेत्रजले परमेवार्थे इहार्चिषिः पितृश्चपुरकुलतोदनामथानुपपत्त्या रामवि
नाशेनैवकोथशांतिरितिगम्यते अथचजलैर्वह्निः शास्यतीत्युक्तिः पुहेः स्त्रीकाराद्वैसर्पणपरत्वेनगत्य
र्थत्वाहनिबोधहारार्थेयथार्थेणिकर्तृणैकर्मत्वं अयमित्येकांतरोयात्तवल्कोनव्यवधानात् वर्षीयानतिवृद्धः
नितित्पतेस्मत्तत्रियोपिनहतश्चर्यः समाप्यतेसमास्तियासिसत्तामीप्यइतिभविष्यातिवर्तमाना च्यव-
नादिस्वपूर्वजवचसासामान्यतया निषिद्धेयुद्धकरणेपौनः पुण्येनसतस्य उपस्रवंतेविश्वेविलीकृवन्ति

अपरं सर्वस्मात्त्रागतं चापुधापि प्राचीवपुपसुवहेतुत्वात् पशुमांसमिश्रोवीह्यादिपिंडः पुरोडाशः रसिकोभ
 त्तकः उद्भूतकत्वेन यजमानत्वेन धार्मिकत्वेन च समपालनीयः उद्भूतकसाहंकारं अद्याजो निजमाविधाता
 कर्ता अभिरुचितं शस्यमागारि भृगुपतिरदं परशुरामः क्षत्रियापुत्रे त्वनेन मातृर्द्धिरुक्तिः निष्प्राणं उबले बल
 एव सर्वस्तेजो बलवत्सर्वसमं बलहासियत्प्राहृचं स इत्यतः त्वंधकी स्वैरिणी तस्याप्रपत्यं वांधकिनेयः कणाणा
 देरिनत्वेन तस्येते यणीसाधुः मनुष्या एव वंशो ज्येष्ठे देवि न बोद्धि त्रत्वा दे ऊदारोक्तप्रभृतयः आकृतिगुणोभ
 वाहृशानो बाला एषून्मानामपि सोयवीताधिकारमात्रेण मध्ये गणनात् यथप्येते मनुष्यपोताः शस्त्रवातां
 ऊवंति तदान्नपो ज्येष्ठेति परशुधारणं मोवी कर्षणं च हृथे वाद्याप्येतेषां मनुज्येदात् त्वमपि चेद्बाला एषु गण
 स इत्यर्थः एते न नि सगंनिः प्राणमिति प्रसक्तम् त्वं वेदवानिति आदोता वहेदवान् त्वत्सर्वजस्रभृगुः स्वयं भू
 जातत्वादस्मद्गुरोर्वसिष्ठस्य सगोत्रः तेन वेदसंबंधादिद्वयेण हेतुना मस्य एव सकठोरं सत् ननु ह्यतिप्रयत्नान्
 त्यजति इयं च दाशरथोक्तिरघापीति वचनात् ऊमति पुनरनुपशमेषु ननु टिष्यतीति भावः अयमयमिति
 संभ्रमे हित्वेव उद्भूतवाहेतुसिद्धेति वतमानेऊ परिकरवंध उन्नरीयादिग्रहणम् अहंशमेणो स्वसर्वजै
 अस्वयं न जन्मो यत्तत्संबंधानुचिते हि जदमने प्रवृत्तत्वात् कथमिति यतावदुर्वचः अत्राणसमकालं लक्ष्मणाशि
 रज्येदाकरणोपि अस्ममिति मांतमवयं प्रागुज्येतेति ययापिताम्यपरिशर्णम् सिद्धोपि गजं भीत्वा मोक्तिकानि वि
 द्दियति कल्पोविधि अभिरमाणमभिरामः सप्रयोजनमस्येति आभिरामकम् समसिद्धं रूपस्य पुरः स्तत्र विधिना
 त्वमेव मनोविनोदहेतुः कौतुकं जानामि पूर्वंधनुर्वदशि तार्थं शंभुसमीपमुपसर्पता भोर्गणगत्वांतरायविघ्नहेतुरि

सु.
ना.
३२

न

निर्गोचरिः शरैश्चेद्विस्तृतस्तेनाभनाहंसाद्यपिमानसंप्रतिगतिमानन्वते प्रियंसत्यं वसून्तं कवचहरः ह्यत्रोव
योनुयमानश्च यावतावयसः कवचः परिधातं शक्यते तावद्वयानातोसीत्यर्थः राक्षोपत्यानिराजयाः जातौरा
क्षतियः आचार्यस्य भावश्चाचार्यकम् योपात्तादित्यकञ् एवं सयिवैरिणि कृताहेयेति प्रशंसते न गोत्राक्षेपी
गोत्रस्य निर्दकः कलेकोपवाहः तत्रियाश्चोत्रियाश्चेति समासः पुञ्जवीराधर्मवीराश्चेति भावः अस्मिन्नेशे विप्रं
प्रतिष्ठाप्य ग्रहणे महासाहसिकत्वात् भीरुत्वात् अनिवज्जावाच उच्चावचाः स्वस्तिवाचनमस्यास्तीति मुतेनिकं व
राक्षसीकः शूरे नैष्ठिकवचनात्त्वयमेव निरुह्यते धाराएव तत्त्वकवंधस्ते धोऽनुत्वेन लताः ताश्चरण्यो गने
रक्तपताकाः शौद्रं क्रियते विशिष्टं भीषणं विशीषिकाभाव इत्यनेन स्थियामका येन शंभुसंबंधिना यनुर्विघातू
येण मुतेन तदोः संभयो रेकविंशतिवारराजदलतण्णतोरणमालोक्तत्वाद्वा विंशो राजक्षयः शारत्रमिष्यते
समिधमान इति इंधवेन भूतण्यस्य कर्मकर्तृत्वं मातृवये क्षत्ररक्त रूपमद्य विशेषास्वादः परशुनात्तातः तत्रत
द्वाहादसौ बद्धशः तत्रियेषु व्याप्रियते अपदिशमेधतिपसि प्रत्यक्षे पराधिनिमयिसति किं नैरित्यर्थः यत्कृतप्र
णम इत्यर्थः नन्वेतन् भुजवनच्छेदकेन वा द्रुना किं तवष्टेनेत्याह प्रहरत्तितितस्परणानिर्वृत्त्यान्मयि प्रह
तेन वसरत्ततस्तु महाक्षिप्तमीति तात्पर्यं अत्रैषा नुजेत्यादिना वसरेपंचमी पूर्वमश्रुतमश्रुतशारेभूतस्य
वैचरत् राक्षोसमूहो राजकं हरनीमुजैनीगां औत्सर्गिकः स्वाभाविकः उपसर्जनं गौणं तत्क्रोधं प्रतिकारण
मिति गौणं गुरुधनुर्भंग एव मुख्यहेतुरित्यर्थः पादशरीजीर्णं भुज्यतेति कर्मकर्तृत्वं तत्र समूहरणः क्षत्रसंज्ञ
णस्येयश्रुतामिव क्षत्राणामालेभनात् उद्घातिनी विषमापदस्वलितवती एवं सकलदात्रियान्वाहणान्कोशिक

गौतमादींश्चातिश्राद्ध विकल्पमानाः स्मृत्तनीयाः दशरथारिरहितेभूतलोविधीयमाने तत्राणं सर्वशस्त्रसत्राहः शराणं
 भवत द्विजानां त्वाशिषो वा प्रतिविधानं कुर्वत विधत्ते इत्यत्र सत्सामीप्याद्विषयान्तिवर्तमाना रेणुकाद्विद्यमाने
 सुत्रत्वे प्राणवसानक्रोधहेतुः भवेत्प्रतिविदधत्तित्यत्र प्रेषानतेत्यवसरे यंचामीप्येणुसूत्रेण रामस्य धीरोदात्तत्वात्
 विस्मयाया कर्षणजनितौ ज्वल्यविशेषाभावतः स्तोकासु खज्योक्ता सीताने त्राशान्तप्रभाभिः संवर्धिताप्ये
 वततस्तवाद्यौरप्यल्पमेव विलिप्यते स्मेति कत्तादल्येनेति शीघ्र एतेन रामस्यानौड्यं धन्यतेयतिः स्वर्गं गमनं
 या यद्यपि स्मर्यमानं परं प्रतिनोस्माकं सर्वेषां तत्राणं शास्त्रेशस्त्रग्रहणमुक्तं तथा च प्रविप्रतिरञ्जुवेशजा राजाननो
 भ्यस्तशस्त्रवित्तानाः श्रुतीरोडविनीतः सत्त्वर्थे कोशे उभोरादित्यनेनास्मिन्निर्देशादीरः गुणितमव्यक्तमपि
 प्रथमानाया रोगाय गमाहोतरमंतशत्मा यस्य स्मृतिधर्मसंरिक्तो मानयेति धर्माय कामविषयगणयत्री दुपदा
 चत्वे अपि देव्यो मंत्रमय्यो वायदेवताः ऋचः पावमायः ऋभोतवर्धताम् यातवल्काणापि भार्गवस्य निजमभेदा
 रोपात् गुणमयेत्यामंत्राणं उत्तमसूत्रमपि गुणप्रथितं भवति त्रिलोकाविश्रम्यासृष्टिपालनसंहारेषु बंधोः स्वज
 नस्य संहारस्यापि प्राणिनां विश्रामार्थमेव कारणात् कोतकागारं विवाहमंगलगृहं इति हासः पुराहंतादि
 दंतिमुधीयंते वापेति हासिकाः आयादेरितीकाणि जनकं प्रतिजामात्यत्वेन दशरथं प्रति सुत्रत्वेन रामो वत्सः
 तत्र शत्रोर्जामदग्रस्य जितत्वात् तदानीं त्रियप्रतापस्य जगज्जयोपजीवत्वं जनयिता विधातेत्यत्र शौलाद्यर्थे त्यन
 दर्पस्य गर्वस्य परीक्षास्थानं सारासारव्यक्तिहेतुत्वात् सर्वाभूः सर्वभूराश्च न तस्यैव तां वहतीति सर्वभूरीणः
 वामाद्येरीनः कालक्षेपको हेतुरिति प्रश्ने श्यं पत्रीत्युपश्रुतौ पत्रिकैव विलेबहेतुरित्यपशक्तनशंकयारातो

सु.
ना.
३३

परस्परमवलोकनीतरीशद्वहरीशहोयंगीकारार्थः पूर्वसुरीकृतसुरीकृतपूर्वेनामनामेतिसमासः पूर्व
दैत्यपुत्रेशसुततदोषरथोव एणरोहणेभक्त्या तस्यः केकेयौववरदत्तदत्तवान् उच्चन्यासीकृतमासीदिति अ
त्रैकेनभरतराज्यमयेनरामवनप्रवासः प्रजावतीधातृजाया समाश्रयितमिति पंचमीदिवचनम् वाचनश्च
वाचनसं ऋक्तामयजुषीदितिसाधु कृताशानयथः संतापकत्वात् तमोमयोमोहात् विवेकालोकप्रति
पक्षत्वात् अतएवकोप्यनिर्वचनीयः यदिवाचनसयोरप्यगोचरस्तत्कथमेष इति विशेषनिर्देश इत्याह
ममपुनरनुभवितृत्वमेव तेजस्तमसोः परस्परविरोधित्वात् तदभयमयोभावोवाचनसाभ्यां विकल्पयित्वेन
शक्यतेतदनुभवस्तुवर्ततेतिभावः सत्यभेगभीकृतयामनसाप्रवासयतः स्नेहाश्रानुक्तैवमूर्च्छितस्यसमाभि
प्रायेविज्ञायरामः प्रवासमवश्यंकरिष्यतीतिनिश्चयादृशार्थः स्नेहपारवर्षात्पार्श्वदृशोमामिति अनुष्मंतौ
धनुर्धरत्वेनासहनत्वेनलक्ष्यते तेनजनस्थानप्रदेशा उपचारात्तदासिनो जनारावणवाक्यत्वेनसप्रताया वत्सा
चसीताप्रमादिनीवनभुवश्चाकल्याणचाराः ततश्चसीतानिमित्तकौशवणेनसहविरोधोवत्सयोस्तावद
वश्यं संभावा इतिभावः स्त्रीवचनाहित्यमनर्थोत्थापनप्रभवमयशस्तद्वलभोराजादृशार्थः प्राणान्मोहन
हालयतिप्रियत इत्यर्थः एवंसुतयोर्वधाकृतंश्चानर्थहेतोश्चारित्र्यत्यासश्चाचारव्यतिक्रमः केकयजुले
कथंजातः केकयजुलेजायासदेवंदृश्यरितसंभावा मित्यर्थः तमालयज्ञवः कृष्णत्वात् स्वस्यसुखितम
श्चस्वर्गस्थमिति सूचना तथा भवैतेवविधेयमिति शेषः ॥ इति सुरारिनाटकटिप्पकेचतर्थोक्तः ॥
गंगीगणेशायनमः गंगा समीपेभूतास्मिस्थितास्मि गंगावतारेनाविकानामपिपतियुहोनाम प्रीयतापु

त्रमिच्छता असरनदीसरनदीलक्ष्मणमित्रत्वमवतरणमूल्यं तिर्यक्सारितौभुजौद्यामः तेनपरिरभ्यौः
 स्मूलत्वात्कचौयासांताभ्यांरतपवडः त्वादनुगम्यमानः तस्यांतरविच्छेदेकृतवतीतत्रकथितवतीत्यर्थः
 गणरात्रोनिशागणः द्वितीयोभरतनामा अभ्युदयपवाभ्युदयिकम् शवसेदंशावम् प्रेतक्रियाया अर्वाग
 शौचम् अणविद्यम् अचरोभावः गुणवर्णादित्यण नञः क्षेत्रमुचीश्वरकृपालचपलनिपुणानामित्यनेनो
 भयपदज्ञादिः तीक्ष्णोद्यतकः आतिपातिकशौत्सक्यहेतौविशयवधेनक्षणाभादिमचित्रे रुधेदेहाद्
 वौधेदेहिकीमुध्यात्मादित्वादिकण चतः संख्यासमुदाश्रितः समुद्गीमुष्टिंधयतितीतिमुष्टिंधयः नाती
 च्छतीतिखश ततः षष्ठीसमासः पुरामेरुमात्सर्याद्विध्यैवधिंसौरपिपथरधोशांकिभिरभ्यर्थितोगास्ति
 र्वावहृत्तिणस्यादिशः कौपीनमानयामितावचयाज्ञादिर्नकार्येतिविध्यमुयकृद्यगत्वाप्रत्याह्वनशक्ति
 विध्यचापलेप्रतिविधौसञ्जाती तथादेवापिनाम्नादैत्येनक्षत्रानानिमंत्रितानांदिजानामुदरेषुतल्लुब्धा
 तार्वातापिर्धाम्यूपेणप्रविश्ययेष्टभ्रातराह्वाना इदराणि विदार्यनिस्सरन्त्रित्यंतात्रिहतवान् प्रमेधुर
 गस्तेनविप्रात्रुकंपयातयेवभुक्ताजठरानलेनैवभस्मीकृतैतयेवाह्वयंतदेवापिंप्रसक्तंजीर्णोवातापिदि
 तिएनंप्रत्यसौनिद्राहेतुः अथचप्राणकशाविदार्यवासवेरमसमंगलकलशोनिर्विष्यत इतिवाक्तिः
 रात्तसत्तयाययचरुभांडं हव्यपाकभाजनम् इषीकः काशाः तासामिदमैषीकं हस्तपवेतिप्राप्तपवास्मा
 भिरित्यर्थः कामुकीरिंस्वासंकल्पितोयः पतिस्तदोहेणपायवती प्रायश्चित्तयोचके प्रायश्चित्तं चकाररावण
 भंगिनीत्वात्तत्त्वत्रापिप्रसक्तंभंगिमाः श्रृपनत्वायासुखेनस्वपराभवोवाचंविनापिच्छित्रकार्णनासौष्टत्वात्

मु.
ना.
३५
३५

शायिष्यते पयसिपराभयस्तवचनक्रेषेनेत्यर्थः प्रहृतं त्वत्प्रमथानं लघुशीघ्रमुत्थानं यस्य स लघुत्थानः प्र
मुत्थइति रामरावणौ वैरस्य शीघ्रं संभाव्यत्वात् स्वाकार्यं प्रतिविमोह एतदेव प्रकटयति पराक्रमसंपदत्ता
हशक्तिः हंतसेपत्यशुशक्तिः वित्तानसंपन्नं त्रशक्तिः प्राग्भारोराशिः किंजल्कएवतालुकातया प्राचर्यात्
उर्गा अतः कष्टाद्याः समतिक्रमयाधभीत्या तैरेवरजः पुंजैः संततपातिभिः प्रसृष्टेन मार्गेण निर्भयं मृगज
लमास्ते संपाती जहायुज्येषुधाता प्रतियित्तामहेतातमिच्छामः ताटकासूनीमारीचस्य हिरण्यहारिणी
भूतस्य वांछयारामो ह्यंगतः पार्श्वशालदोजं भित्तुद्रपयाजेन स्वाकार्यं प्रकटयति वधूटी द्वितीयवयाव
धूः शोभैव स्फुरति भव्यमेव भवतः प्रतिभानिर्दंतवपुर्केन पुनः कृतमेतत्रिंशत्सदमिति भावः स्वयं ताव
दात्तसत्तादकृतेपिकृत्य बुद्धिस्तव भवत परं स्व सर्वना ब्रह्मादयो नयाणि तास्तथानि कलं कानामपि तया क
लं कमान्तात् किलेति संभावना हृदत्वा त्रशक्यमिति भावः एल्लोहिमां समाचेतमिच्छति भुजाएव सर
लत्वादिरुपाः शाखाः चौरं कारं तव चौरस्य करणं चौरं कारं शायइत्यादिना एव चौरइति कृत्याः क्रोशयमा
नोनश्यसि तपवनिरर्थकं दोर्मैराधत्वं कृवितेपइत्यास्यापाशतद्यादित्यनेन सदृ अपस्कारो भव्यार्थं
विलेखनं सावक्रीशस्वांपदियोगत्वेनात्मीयाम् वंचनं माया मृगादिदृश्यमानः संधुक्षितक्रोधाश्रित्य
र्थः क्रोधः कृतवदनात् शोको विरहात् लज्जारहणात् समत्वात् समाप्नोति संपत्नीकरोति उत्पीडः सरस्ते
नोत्सलच्छोकजायं सेर्गस्तम् मारीचमथनइत्यनेन विक्रमोत्कीर्तनेन कलत्रापहरणत्रयानिरस्ता ऊले
वयो शौर्ये विक्रमे भुजसमुदायेवाह समूहे सोमसूर्यवंशजाः सर्वगजानः प्रांचस्तमिव विक्रमवतो न भवन्

नवरमेव श्रान्तानभविष्यंतेव अहोश्रयं तवेत्यंकिमितिदिशोरः निर्विचारतोन्मार्गप्रवर्तकत्वात् हेदश-
कंधरयेनपथात्तंचालितपथप्रवीराणां विक्रमवतो मार्गोनभवति अथवायेनपथात्तंगच्छसिसन-
लप्रवीराणां नापितानानालुनातीति नवलुस्तत्रप्रवीराः शौडानापिता इत्यर्थः अथत्वंदशवदनयेना
धर्मेणचलितः उक्तंच दशधर्मेनजानेति धतराष्ट्रनिबोधतात् मन्त्रः प्रमन्त्रउन्मन्त्रः श्रोतः कुडोवभुत्तितः त्व
रमाणश्चभीरुश्चलजः कामीचदशेति आख्यांतरम् तत्रमयारिनामन्त्रः प्रमादीभूताद्योवशेनउन्मन्त्रः सि
जेतिदेवविशेषकणपरम्परामिजाते प्रयोत्रस्यतेचरितैर्विश्वकसमेताश्चतर्देशाहनिवर्तनमस्तित्वेयस्याप्रतप
वनमयितमयः कर्तमसंगतामशक्यामयोग्याः सिद्धमुत्वेभ्यस्तश्चरितैः श्रुतैः पुलस्त्यादयेषुचतर्दिशं
ब्रह्मर्षिषुहमस्तब्रह्ममुत्तानि सर्वादिगवर्तित्वेनपुण्यत्रमयितमशक्याविमदताकष्टेनवर्ततइत्यर्थः येय
मेवमनसोवज्रमन्त्राहः स्यादित्यर्थः ब्रह्मणः पुलस्त्यस्ततोविश्रयाः ततश्चरावणइतिप्रयोत्रत्वम् अपत्रेयेति
स्वाभाविकेनधैर्येणालुयेवरोषः शोकश्चनियंत्रितः लज्जातंजेतंनशक्नोमि उन्नमत्वेनलजावोफुत्वात्
अथइति ततो जटाशुर्दिशायबंधुत्वा वज्रां ऊरवद्वौहमयास्किरमाणमितस्ततोविदोषणपरंभंगुरं कटि
लेयत्रत्वचंचुतेनचुतंतिलोहादिमयानिवंधनानियम्यसतया सकलशासार्थितयाविपक्षरणभुक्तार्थि
त्वसमावाञ्च अथाश्चतस्यादित्यादिनासृष्ट अपस्किरइत्यात्मनेपदं विंध्यएवगिरिराजस्तज्जतत्वात्रय
वक्तव्यतः पुरं अतएवस्वाचिंतान्तर्यत्रयणानिकांशवेतसैर्जलेधारयंतिवेतसाः संत्यजनउज्जमुदवेतसे
त्यनेनरितसतः एतदेव रामोविज्ञानब्राह्म विशंपितंक्रमोविशायः मुपाक्षीउ-इतिचज् कैरवद्रपाणांशः

मु. विद्यामिकांशानां शयनवारके कमलत्रयदिन्यामिकदिनज्ञागारो न कर्मोतः परत्वं समर्थितम् तामस्तूर्यत्र
 ना. यगुणानिकां विद्यां निवेन सवन संकले सस्थितत्वात्कारिणो कर्णताले वाभ्यम् मयूरे नृत्यमिर्नृत्यम् नटादि.
 १५ गीते दर्शितम् रोहिष्मासौ गार्भिणी भ्रूणहत्या गर्भवातः भल्लकर्मतः हिक्काः स्वराः वनांताः वनानि अंतशब्दः
 ३५ स्वद्वयार्थः स्वतन्मा सुप्रयत्नताः रोहिन्मगजातिविशेषः परिसरः पर्यंतभूमिभागः अर्घ्यो गौरवम् यथामि-
 लितमिति मिलित्वा मिलित्वेत्यर्थः शिखिनो केकाभिर्नृत्नेन च प्रसोदात् यथा यथेत्यनेनाद्ययीभावः नवमे
 धैर्यं देविपुलपुर उत्तर प्रदेशो यस्य स तथा तत्पत्रयमेव संवधात् तत्प्रेषापि प्रदेशस्य महत्तावभासनात् विष
 धरः सर्पः भुजगयोषितां गर्भजनेन कलसं पादिनी कर्मः खं करण इत्यनेनाद्युह इयमिति शब्दम् विश्वास
 शोषस्वरभेदवित्तैवैवर्ण्यजा उपवाद्या विस्मृतयः करुणस्यानुभवाः शोकः स्थायीभावः सततं विद्यमानोपि यो
 हः कालात्करुणा स तथा परिणमति जन्मनः प्रभृति संप्रत्येव मे करुणारसः प्रसरति इति भावः पूर्वश्लोकेन
 तन्मसरादयो विभावाः प्रकाशिताः अतः कारणत्करुणात्मत्वमुक्तम् अथ यैर्विरस्य लक्षणोत्तरीया स्ववपु
 विस्मयापारा उरोधात् अहं स्वयमेवात्मनैव स्वदेहेन स्वकर्तृत्वात् तत्कृतमिति द्वितीयरतथाद्या व्यापनाय त्व
 त्सात्वीनो दर्शयामीति एकांते मया भीषितया त्वया सत्कृतः स्मरमुद्राभेदः स्मरस्य परिमूलो लक्षणाया रतिवि
 लसितं तस्य मुद्रा व्यापारप्रवृत्तिः तस्य भंगो सर्वे सहायाः त्वया सर्वोपि ममापराधः सोढुं इति भावः विनेतेति
 पाप्मानं पापपूषं पापराक्षसेषु जन्मग्रहणस्वधारं विजित्य निर्भूयो याति एतदेवैः सह संगतो बभूवेत्यर्थः दे
 वार्चन्यात्मनेयदम् पूर्वदेव न नमालक्ष्मी सतः कस्यापि पापादातसोः कर्षणं प्रयोजितः सच लक्ष्मणा सुप्रभा

५

१६

३६

बाह्यस्तथापि पुनर्देवएवजातः देवेषुयांतीतिदेवयानाः योजनावाङ्मिति तस्मैवमान्वयेनाम कृषीशरोवाली कं
 कालकृतोऽपि जेजु लक्ष्मणेन विहितः अभियोगउद्यमः सभाजायित्वं समानयितुम् गतस्यजानत्रोस्माकं
 वैरिशिरस्त्रेदकारिणं संवेधितयाप्रियतमानवकलत्रमात्रमिति जानकीजानत्रेवरावणोहरतश्चि काकूत्पा
 जानन शिरस्त्रेदभयात्रायहरतेवाइत्यर्थः अथवास्तिविद्यतेइदंजानत्रेवहरतीत्यर्थः अथकारणमाह चंद्रापी
 उमिति हिर्यस्मादर्थेशिरः कर्तनस्यस्वयमभ्यस्तत्वात् ततो न विभेतीतिभावः ननुतद्भयाभावेपि पुनःशिरः
 कर्तनालोकोपहासस्यभयंभविष्यतीत्याह उत्राशइतिराक्षसीदृष्टीनांविडंबनानांजातिधर्मात्रोपहासोमम
 पुनरप्येनान्नित्रंक्षिंदयतउपहासएवेत्यर्थः अतएवसखेदमाह धिरवाणोरितिहतकेनस्वस्यापिदोहात्रिंघेनव
 दहासेन ॥

३३